

શ્રી યશોવિજયજી
જૈન ગ્રંથમાળા

દાદાસાહેબ, ભાવનગર.

ફોન : ૦૨૭૮-૨૪૨૫૩૨૨

૩૦૦૪૮૪૬

૨૩૦૩

તા. ૨-૧-૨૦૨૦

૨૦૦૩

૨૦૧૨

હંડન શ્રી ચંદ્રપ્રભસ્વામિને નમો નમઃ ॥

પ્રનકંટકોદ્ધારક અંથમાલા-અથાંક ૧૯

નવા વર્ગની સાધુતાનું

દિ ગૃહ શાંતિ

લે...ખ...ક:-

શા...સ...ન...કં...ટ...કો...દ્ધા...ર...ક

પૂ. પાઠક પ્રવર શ્રી હંસસાગરજી ગણિવર્ય

#

સુરતના સુપ્રસિદ્ધ જૈન એડવોકેટ-
શ્રીયુત અમીચંદ ગોવિંદજી શાહનો વિ. સં. ૧૯૯૩નો
પત્ર અને ખુલાસો
તથા

ધ્રાંમધ્રાનિવાસી ભૂતકાલીન જંબુભક્ત શાહ કાંતલાલ
ખીમચંદનો જંબુ વિ.ની ચોગ્યતાનો પરિચય આપતો પત્ર

#

પ્રકાશક - અને - પ્રાપ્તિસ્થાન

શ્રી શાસનકંટકોદ્ધારક જ્ઞાનમંદિર વ્યવસ્થાપક-

શા. મોતીચંદ દીપચંદ

જી. ભાવનગર, વાયા તલાબ, મુ. ઈળીયા [સૌરાષ્ટ્ર]

વીર સં. ૨૪૯૪	}	આમમોદ્ધારક સં. ૧૮	}	વિ. સં. ૨૦૨૪
સને ૧૯૧૭		કિં. રૂ. ૧-૦૦		શાકે ૧૮૮૯

[પ્રથમાવૃત્તિ - કોપી ૧૦૦૦]

* પ્રા...ક...ક...થ...ન. *

નવાતિથિમતને દંભવ્રતિથી પકડી રાખીને પોતાના જ સમુદાયને સુવિહિત લેખાવનાર શ્રી પ્રેમસૂરિજી મ. ના શિષ્ય જંબૂવિજય, કે-જેમણે સં. ૧૯૯૩થી આજસુધી સં. ૧૯૯૨માં સ્વચ્છદે કાઢવામાં આવેલ કપોલકલ્પિત તિથિમતને સાચો લેખાવવા સારૂ શ્રીતત્ત્વતરંગિણી જેવા પ્રોઢ અને ટંકશાલી અંધરતનો અનેક ચોપડીઓ આદિ દ્વારા લગલગ જુદા અર્થો નીપજતવીને દુરુપયોગ કરવા વડે શ્રી સંઘમાં નિરર્થક જ અશાંતિ આચરી રાખવાનો બાલીશ પ્રયત્ન વર્ષોથી જરૂરી રાખેલ છે, તેમજ શાસ્ત્ર અને પરંપરાસંકેતો અંગે પડદા પાછળ રહીને બોગસ નામોવાળી અને સામાન્ય ગૃહસ્થ પણ ન લખી શકે કે વાંચી શકે તેવી અસબ્ય-ગણીય અને ગંદી લાપાન્ત લંડાર સમી અનેક પત્રિકાઓ છપાવી પ્રચારવાનું નિંદ્રાતર કૃત્ય કર્યું છે, તે જંબૂવિજયે, આઠેક મહિના પહેલાં પોતાના શિષ્યના હાથે લખાવીને ‘શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ અને વિવેકદર્શન’ એ નામની બૂકમાં છપાવીને ‘પ્રસ્તાવનાતિમિરતરંગિ’ એ નામની એક વધુ ગંદી બૂક શ્રીસંઘમાં પોતાના શિષ્ય નિત્યાનંદવિજયના નામે તરતી મૂકેલ ! કે-જે સર્વત્ર ફીટકાર પામેલ છે.

તે બૂકના પૃ. ૪૮ થી ૪૯ ઉપર તે શિષ્યના હાથે જંબૂવિજયે મારી ‘પ્રસ્તાવનાતિમિરભાસ્કર’ નામની બૂકના પૃ. ૩૨ થી ૩૩ ઉપરની સં. ૧૯૮૮માં બનેલી બીના બદલ-મને જુડો જણાવીને ‘તેવી કોઈ બીના બની જ નથી’ એમ જણાવેલ છે; જ્યારે સં. ૧૯૮૮માં સુરત મુકામે મારી તે લખેલ વાત મુજબ ‘થય્યા થઇ જ છે’ એમ સાબિતી આપતા સજ્જડ પૂરાવારૂપ-સુરતના જૈન એડવોકેટ શાહ અમીચંદ ગોવીંદજી બી. એ. (એનર્સ) એલ. એલ. બી. નો-આ પુસ્તિકામાં રજુ કરેલો તે વખતની સત્ય હકીકત જણાવતો સં. ૧૯૯૩નો પત્ર, તે બાબતમાં તે જંબૂવિજયને જ સાવ જૂઠા માણસ તરીકે સ્પષ્ટત ઓળખાવી આપે છે ! વાચકોએ આ બૂક મનનપૂર્વક વાંચવા વિશ્તરિત છે.

શા. કં. ઉ. હંસસાગર ગણી.

નવાવર્ગની સાધુતાનું દિગ્દર્શન

૬...ખ...ક :-

— શા. કં. ઉપાધ્યાય શ્રી હંસજીભરણ ગણિ —

સુરત મુકામે પૂ. આગમોદ્ધારકશ્રીની સમગ્ર વાત

પૂ. આ. શ્રી દાનસૂરિજીએ કબૂલી જ છે.

સં. ૨૦૨૨ના વૈશાખમાસે મેં ‘પ્રસ્તાવનાતિમિરમાસ્કર નામની જે બૂક પ્રસિદ્ધ કરેલ, તે બૂકના પૃ. ૪૩ ઉપર મેં નીચે પ્રમાણે લખાણ કરેલ છે.

‘પૂ. આ. શ્રી વિજયદાનસૂરિજી મ. શ્રીના હૈયામાંનું પૂ. આગમોદ્ધારકશ્રીના આગમજ્ઞાન પ્રતિનું એથીય વધુ બહુમાન તો ‘તે સં. ૧૯૮૯ (૮૮) માં સુરત મુકામે વડાચૌદાના ઉપાશ્રયથી ગોપીપુરા નેમુભાઈની વાડીના ઉપાશ્રયે પૂ. આગમોદ્ધારકશ્રીને તે પૂ. આ. શ્રી વિજયદાનસૂરિજી મહારાજે, (શા. નેમચંદ નાથા, શા. મગનલાલ રણછોડ તથા શાહ અમીચંદ એવિંદજી દ્વારા) ‘કહો તો પૂ. આગમોદ્ધારક આ. મ. શ્રીની તમામ પ્રરૂપણા મારે સ્વીકાર્ય છે. એમ હું પોતે ત્યાંના ઉપાશ્રયની પાટેથી શ્રીસંઘ વચ્ચે જાહેર કરું અથવા આપ ફરમાવો તો જ બૂ. વિજયને મોકલીને તેની દ્વારા તે પ્રમાણે જાહેર કરાવું.’

એ પ્રમાણે કહેવરાવીને સુરતસંઘ વચ્ચે પોતાની લઘુતાનો સ્વીકાર કરવામાં જરાય સંકેત રાખેલ નહિ હોવાની વાત તે તે વખતે ત્યાં હાજર હતા તે શ્રી જંબૂવિજયજી આદિ આ આધુનિક ભાઈઓને અનુભવગમ્ય પણ હોવા છતાં હવે તેને યાદ કરવાની ચ યોગ્યતા ગુમાવી બેઠેલ છે, ત્યાં શું ઉપાય !' હવે શ્રીજંબૂવિ.કહે છેકે 'તેવી કોઈ બીના બની જ નથી !'

મારી બૂકના કહેવાતા જવાબ તરીકે નવા વર્ગે 'નિત્યાનંદ વિ.'ના નામે ગત વર્ષના આષાઢમાસે 'પ્રસ્તાવનાતિમિર-તરણિ' નામની એક બૂક બહાર કરેલ છે.

મારી 'પ્રસ્તાવનાતિમિરભાસ્કર' બૂકના પૃ. ૪૩ ઉપરના મારા ઉપર્યુક્ત લખાણના જવાબમાં નવા વર્ગની તે બૂકના પૃ. ૪૮ થી ૪૯ માં તેમના ગુરુના ગુણોનું મારામાં આરોપણ કરીને નિત્યાનંદે લખ્યું છે કે-

'શ્રીમાન્ હંસસાગરજીને તેમના ગુરુઓ તરફથી સાચું લખવાનું શિક્ષણ મળ્યું જ ન હોય, તેમ જણાય છે. કારણકે ખોટું લખવામાં તેઓ જરાય ગાંજ્યા બંધ તેવા નથી. (પ્રસ્તાવનાતિમિરભાસ્કરના) પૃ. ૪૩ માં તેમણે આ. શ્રી સાગરાનંદસૂરિજીની ખોટી બડાઈ હાંકવા માટે-'સં. ૧૯૮૯ (૮) માં સુરત વડાચૌટાના ઉપાશ્રયેથી પૂ. આ. શ્રી વિજયદાન-સૂરિજી મહારાજે (શા. નેમત્યંદ નાથાં, શા. મંગેનલાલ રણછોડ તથા શાહ અમીચંદ ગોવિંદજી) જેઓ બધા મુજરી જમા છે. તેઓ દ્વારા-ગોપીપુરા નેમુભાઈની વાંસીના ઉપાશ્રયે

કહેવડાવ્યું કે-‘કહો તો તમારી [પૂ. આગમોદ્ધારક આ. મ. શ્રીની] તમામ પ્રરૂપણા મારે સ્વીકાર્ય છે, એમ હું પોતે ત્યાંના ઉપાશ્રયની પાટેથી શ્રીસંઘ વચ્ચે બહાર કરું અથવા આપ કરમાવો તો જંબૂવિજયને મોકલીને (તેની દ્વારા) બહાર કરાવું.’ આતો ‘સીતાજી રાવણનો સ્વીકાર કરવાનું કહેવડાવે’ તેના જેવી ધરાર બુકી વાત તેમણે લખી નાખી છે. સારું છે કે-માસ ગુરુ ૦૦૦૦ (જંબૂવિજય) હયાત છે, તેઓશ્રી તે વખતે પૂ. દાનસૂત્રિની સાથે જ હતા. તેમને પૂછવાથી તે મારા ગુરુએ એકબું જણાવ્યું છે કે-‘એવી કોઈ બીના બની જ નથી.’

નોંધ:- આ લખાણમાંના છેલ્લી-‘એવી કોઈ બીના બની જ નથી !’ એ શ્રી જંબૂવિંની વાતથી, તેમણે -સંવત્ ૧૯૬૩માં પ્રસિદ્ધ કરેલ ‘શ્રી કર્મપ્રકૃતિ ગ્રંથ’ની પ્રસ્તાવનામાં, ‘માર્ગશુદ્ધાર’ની પ્રસ્તાવનામાં તેમજ પંડિત મહત્ત્વાલ ઝવેરચંદે ના કહેવા છતાં પાછળથી તેમની ‘પંચ-નિર્ગ્મ્યથી પ્રકરણ’ બૂકની પ્રસ્તાવના વગેરેમાં ‘અષ્ટમ’ની ચર્ચા અંગેની જે જે કલ્પિત બીનાઓ લખી છે તે તે બીનાઓ તો શાસનદેવના પ્રતાપે તે શ્રી જંબૂવિંના હાથે જ ખોટી કરી જવા પામે છે ! કારણકે-શ્રી જંબૂવિંના ‘તે વખતે ત્યાં એવી કોઈ બીના બની જ નથી !’ એ વાક્યથી તો ‘તે તે પુસ્તકોની પ્રસ્તાવનાઓમાં તેમણે ચીતરેલી તે સં. ૧૯૮૮માં સુરત થયેલી ‘અષ્ટમ’ની ચર્ચાવાળી વાતો તો બની જ નથી’ એમ તે શ્રી જંબૂવિંએ જ નક્કી કરી આપ્યું છે ! અને તે સં. ૧૯૮૮માં સુરતમાં થયેલી ‘અષ્ટમ’ની ચર્ચા અંગે

બનેલી સત્ય વાતને છૂપાવીને તે તે પ્રસ્તાવનાઓમાં શ્રી જંબૂ વિંએ તે સત્ય વાતને સ્થાને સરાસર અસત્ય વાતો ઉપજાવી કાઢીને લખવાના કરેલા અસાધુજનોચિત્તદોષનું એ પ્રકારે પોતાને પોતાના હાથે જ પ્રાપ્ત થયેલ પ્રાયશ્ચિત છે. જ્યારે ‘પ્રસ્તાવના તિમિર ભાસ્કર’ના પૃ. ૪૩ ઉપરની મેં મથાળે જણાવેલી સં. ૧૯૮૮ની તે અંગેની ચર્ચાગત બીના તો બની જ છે, એમ સજ્જડ આધાર રજુ કરવા પૂર્વક જણાવવાનો મારો આ પ્રયાસ છે. જેથી ખાત્રી છે કે-આ નીચે જણાવતું સમસ્ત લખાણ લક્ષ દર્શને વાંચ્યા પછી મધ્યસ્થ સુદ્ધ વાંચકોને એ નિર્ધાર થશે જ થશે કે-‘મારી તે બૂકમાંની તે વાત નિત્યાનંદના લખ્યા પ્રમાણે-સીતાજી રાવણનો સ્વીકાર કરવાનું કહેવરાવે, તેના જેવી ધરાર તો શું ? પરંતુ રંચમાત્રય જુઠી નથી, અને નલકુબેરની પત્ની ઉપરાંલા રાવણનો સ્વીકાર કરવાનું કહેવરાવે તેના જેવી ધરાર સાચી હોવા ઉપરાંત રાવણે સામેથી તે ઉપરાંલાના શીયલનું રક્ષણ કરવાની જેમ તે વખતે પૂ.આ.શ્રી દાનસૂરિજીની લાજનું રક્ષણ કરવા સુધી સાચી છે!!!

નવા વર્ગની તે ‘પ્રસ્તાવના તિમિરતરણિ’ બૂકના પૃ. ૪૮-૪૯ ઉપર-‘અષ્ટમ’ની સુરતની ચર્ચાને અવલંબીને-નિત્યાનંદે જે ઉપર્યુક્તરીત્યા તે બાબતમાં મને પણ પોતાના તે ગુરુ જેવો દેખીને ‘તેવી કોઈ બીના બની જ નથી’ એમ તેમના ગેરુના નામે જણાવેલ છે, તે વાતનો મેં ગત વર્ષ સં. ૨૦૨૩ના આસો માસના પ્રસિદ્ધ થયેલ ‘નવામતિના વિવેકદર્શનનું

‘प्रदर्शन’ નામની બૂકના પેજ ૩૨ થી ૩૩ ઉપર અર્થાપત્તિથી નીચે પ્રમાણે ખુલાસો આપેલ છે.

નિત્યાનંદ વિઠના લખાણનો જવાબ

‘(સં. ૧૯૮૮માં) મુંબઈથી આવી રહેલ પૂ. આ. શ્રી દાનસૂરિજી મં ૫૭ અમો સૌ સાધુના સ્વાગત સહિત શ્રી જંબુવિં આદિ પરિવાર સાથે સુરત પધારેલ, અને પૂજ્યશ્રીથી કરી લીધેલ વિવાદોપશમનના યોગે નેમુલાઈની વાડીના ઉપાશ્રયની પાછળની ધર્મશાલામાં (માળ ઉપર પૂજ્ય આગમોદ્ધારકશ્રી હોવાથી) નીચે શાંતિપૂર્વકે ઉતરેલ : છતાં પૂ. આગમોદ્ધારકશ્રીને મળીને મતભેદો સમજી દેવાનો તેઓશ્રીએ જે દિવસ સુધી કશો જ પ્રયાસ કર્યો નહિ ! આથી ત્રીજે દિવસે આ લેખકે જ નીચે તેઓશ્રીને મળી ૧૧ બજે શ્રી જંબુવિં સહિત ઉપર લાવીને પૂ. આગમોદ્ધારકશ્રીની સાથે તે તે મતભેદો ચર્ચા દેવાની ફરજ પાડેલ. મુખ્યત્વે ચોમાસાની દીક્ષા અને ગલાંદ્રમની દીક્ષા અંગે પૂ. આગમોદ્ધારકશ્રીએ, શ્રી જંબુવિં (પૂ. દાનસૂરિજીએ તો મૌન જ પકડેલ.) ને દોઢક કલાક સુધી સમાધાનો આપેલ. ગોચરી બાદ બપોરે ઉપાશ્રયના હોલમાં પ્રાય : અઢીથી પાંચ સુધી ચર્ચા ચાલેલ. પરિણામે તેઓશ્રીની માન્યતા ખોટી હોવા ઉપે બહાર થવાનો ટાઈમ આવ્યો જ્યારે તેઓશ્રી તે જ દિવસે સાંજે છ વાગે સસમુદાય વડાચૌટાના ઉપાશ્રયે વિહાર કરી ગયેલ. બાદ ચોથા દિવસે પ્રાય : સાડા ત્રણ વાગે વડાચૌટાથી તેઓશ્રીએ, પૂ. આગમોદ્ધારકશ્રીને અમીચંદ ગોવિંદજી-નેમચંદ નાથા અને

મગન રણછોડ મળી સુરતના ત્રણ આગેવાનો સાથે ખાસ કહેવડાવેલ કે-‘આપની જે જે પ્રરૂપણાઓ છે તે અમોને માન્ય છે અને આવતી કાલે જ વ્યાખ્યાન પાટેથી હું પોતે બહેર કડું એવી મારી ભાવના છે, પરંતુ આપની ઇચ્છા હોય તો જંબુ વિ. વ્યાખ્યાનમાં તે પ્રમાણે બહેર કરે.’ આ સાંભળી પ્રસન્ન થયેલ પૂ. આગમોદ્ધારકશ્રીએ તેઓને તરત જ જણાવી દીધેલ કે-‘તેમ હોય જ નહિ ! તેઓની લાજ તે મારી લાજ છે ! આટલું કબૂલ કર્યું તે જ બસ છે !’ (જુઓ-આજથી ૩૦ વર્ષ પૂર્વે છપાયેલ ‘દિશા ફેરવો’ નામની બૂકનાં પૃ. ૬-૭) તે પછી વડાચૌટાથી તેઓ ચૂપચાપ વિહાર કરી ગયેલઃ છતાં દૂર ગયા પછી વળી પાછા પ્રાયઃ સર્વત્ર ‘અમારી માન્યતા સાચી છે.’ એમ બોલવા અને પ્રચારવા લાગેલ ! આથી ‘તેઓશ્રીની આ કઈ જાતની પ્રમાણિકતા ?’ એમ આશ્ચર્ય થયેલ. જીવંત શાહને ગુજરી ગયેલ લેખાવવાની અધમતા !

ઉપર્યુક્ત જવાબવાળી મારી તે ‘વિવેકદર્શનનું પ્રદર્શન’ નામની બૂક ગત વર્ષે આસો માસે સુરત મુકામે પૂ. આ. શ્રી કસ્તુરસૂરિજી મ. પાસેથી ત્યાંના વતની અને સુરત શહેર તથા સુરત જીલ્લા તરફથી શેઠ આ. ક. ની પેઢીના દીર્ઘકાલીન પ્રતિનિધિ-સુશ્રાવક શેઠ અમીચંદ ગોવીંદજી શાહ બી. એ. (ઓનર્સ) એલ. એલ. બી. એડવોકેટને વાંચવા પ્રાપ્ત થયેલ. મારી

પ્રસ્તુત પુસ્તિકા નવા વર્ગની જે પુસ્તિકાના જવાબરૂપે છે તે નવા વર્ગની ‘પ્રસ્તાવના તિમિર તરણિ’ બૂક તેઓશ્રીને નવા વર્ગે નહિં મોકલેલ હોવાથી તેઓશ્રીને તે બૂક વાંચવા નહિ મળેલ; પરંતુ તે વર્ગે પોતાની તે બૂક સુરતમાંના પોતાના રડયા ખડયા અનુરાગીઓ પર મોકલેલ, તેનાથી સદરહુ શેઠ અમીચંદ ગોવિંદજી શાહ એડવોકેટના જાણવામાં આવ્યું કે-નવા વર્ગે તે બૂકમાં-‘ હું જીવંત હોવા છતાં ગુજરી ગયો હોવાનું લખ્યું છે ! ’ આથી આશ્ચર્યચકિત થયેલ તેઓશ્રીએ ધાર્યું કે-‘અત્રે સં. ૧૯૮૮માં અમો આદિ ત્રણ આગેવાન જૈન સદ્ગૃહસ્થોની રૂબરૂ બનેલી અને સં. ૧૯૯૨માં ‘દિશા ફેરવો’ નામની બૂકમાં મુનિશ્રી હંસસાગરજીએ અક્ષરશઃ જણાવેલી ‘અષ્ટમ’ શબ્દના અર્થનિર્ણય અંગેની અથેતિ હકીકતનો ઇન્કાર કરવા અને અને તે હકીકતના તે લેખક મુનિશ્રીનું લખાણ કલ્પિત લેખાવવા સાડ તે વર્ગે, મારા માટે આ -હું જીવંતને પણ મરી ગયેલ લેખાવવાને ગોળો ગબડાવેલ લાગે છે ! પરિણામે શાસનની દાઝ ધરાવીને સત્ય હકીકતના રક્ષણ અર્થે તે શ્રીશાહે, સં. ૧૯૮૮ના તે ચર્ચાના પ્રસંગજન્ય હકીકતને તેમજ તે હકીકતનો-તે ત્રણેય આગેવાન જૈન સદ્ગૃહસ્થોના હાથે-ઇન્કાર પ્રસિદ્ધ કરાવવાના નવા વર્ગે વર્ષો સુધી કરેલા નિષ્ફલ પ્રયાસને સંક્ષિપ્તપણે જણાવતો મુદ્રિત એફેસવાળો પત્ર, (પૂ. આગમોદ્ધારક આ. મ. શ્રી ઉપર સં. ૧૯૯૩માં લખેલ મુદ્રિત એફેસવાળા પત્રની નકલ

સાથે) લખી મોકલેલ છે, તે પત્ર વગેરેને કલ્યાણકામી જૈનોની જાણ માટે આ નીચે પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે.

શેઠ આ. ક. ની પેઢીના નામાંકિત પ્રાચીન પ્રતિનિધિ

શેઠ અમીચંદ ગોવીંદજી શાહનો સત્યપ્રિય પત્ર

અમીચંદ ગોવીંદજી શાહ

નવાપુરા કરવારોડ

બી. એ. (ઓનર્સ) એલ. એલ. બી.

સુરત

એડવોકેટ

સં. ૨૦૨૩, આસો

વદિ ૩, શનિવાર,

તા. ૨૧-૧૦-૧૯૬૭

પરમ પૂજ્ય મહારાજશ્રી શા. કં. ઉદ્ધારક ઉપાધ્યાયજી શ્રી હંસસાગરજી ગણિવરની પવિત્ર સેવામાં, લી. સુરતથી પાદરોજી અમીચંદ ગોવીંદજી શાહના સપ્રેમ વંદના.

ઘણા લાંબા વખત સુધી આપણે સહકારથી શાસનસેવા કાર્યમાં સાથે હતા. એટલે ઓળખાણ-પરિચયની જરૂર નથી, પરંતુ પત્ર લખવાની પ્રેરણા, આપના 'વિવેકદર્શનનું પ્રદર્શન' નામનું પુસ્તક અત્રે બિરાજમાન આચાર્ય વિજય કસ્તુરસૂરિજી પાસે લઈ વાંચ્યું તેથી મલી છે.

જે પુસ્તકના જવાબરૂપે આપે ઉપરનું પુસ્તક બહાર પાડ્યું તે પુસ્તક તપાસ કરતાં પણ મારા જોવામાં આવ્યું નથી. પરંતુ અત્રેના સુશ્રાવક વૈધરાજ બાબુભાઈ જેવા પાસેથી જાણવા મળ્યું છે કે તે પુસ્તકમાં મને સ્વર્ગવાસમાં પહોંચેલા

જણાવ્યું છે અને (તે) કંઈક બદનક્ષી પણ કરી છે. બદનક્ષીની પરવા નથી અને મને સ્વર્ગમાં મોકલ્યો તેની ચિંતા નથી, કારણકે-હું અત્રે જીવતો બાગતો તંદુસ્ત બેઠો છું. જો કે થોડા વખતમાં ઉપમાં પ્રવેશ કરીશ એટલે શરીરમાં વૃદ્ધાવસ્થાની કુદરતી નબળાઈ તો રહેવાની જ. અને સંવત ૧૯૮૮માં સુરત ગોપીપુરા વડાયોટામાં પ. પૂ. સાગરજી તથા પ. પૂ. દાનસૂરી વચ્ચે થએલી ચર્ચાને જમે તેમ ચીતરવાથી કોઈ પ્રતિકાર કરનાર જીવતો નથી એમ માનીને તેવું લખાણ થયું હોય તો જ્ઞાની બણે.

આપના ખાસ ધ્યાન પર એ લાવવાનું કે-આપના ‘દિશા ફેરવો’ના સંવત ૧૯૯૨ના પ્રકાશન પછી વર્ષો સુધી સંવત ૧૯૮૮ની ચર્ચાનો ઇન્કાર હમારા કોઈ પાસેથી નહિ કરાવી શકનાર આટલા વર્ષો કેમ બહાર આવે છે ? નેમચંદ નાથાભાઈ ચર્ચા બાદ આશરે પાંચેક વર્ષ જીવ્યા હશે અને મગનલાલ રણછોડ તો આશરે ૨૫ વર્ષ જીવ્યા હશે, થોડા વર્ષો ઉપર અત્રે ગુજરી ગયા છે અને હું હજી બેઠો છું.

જો જરૂર હોય તો, ખરી હકીકતોવાળું સ્ટેટમેન્ટ આપ મોકલશે તો હું સહી કરી: જરૂર હોય તો મેજસ્ટ્રેટના સહી સીક્રાથી: મોકલી આપીશ. શાસનસેવાનું કાર્ય થતું હોય તો જરૂર લાભ આપશોજી.

વિશેષ નહિ લખતાં મેં પૂ. સાગરજી ઉપર તા. ૬-૧-૧૯૩૮ ને રોજ લખેલા પત્રની એક ખરી નકલ મોકલી

આપું છું, તેમાંથી હું માનું છું કે-આપશ્રીને કાંઈક ઉપયોગી માહિતી મળી શકશે. મારે અસલ પત્ર જરૂર પૂ. સાગરજી મહારાજના સંપ્રદુમાંથી મળી રહેશે.

આપશ્રીને વિનંતિ કે-આ પત્ર મળેથી તુરત તેની પહોંચ લખી મોકલશે. કારણકે-આ જમાનામાં પત્ર પહોંચે એ કાંઈ નિશ્ચિત હોતું નથી. આ સાથે આશરે ૩૦ વર્ષ ઉપરના મારા પૂ. સાગરજી ઉપર લખેલા પત્રની નકલ ખીડી છે.

દઃ અમીચંદ શાહના ઘણા ઘણા વંદના સ્વીકારવા કૃપા કરશેજી. કામકાજ ફરમાવશેજી.

નોંધ:- ‘પૂ. આ. શ્રી દાનસૂરિજી મ.શ્રીથી સકલશાસ્ત્ર-પારદશ્વાપણના ‘અહ’ માં-પૂજ્ય આગમોદ્ધારક આ. મ. શ્રીએ સં. ૧૯૮૭ના ચોમાસામાં આપેલ અને ૧૯૮૮માં સવા છ વર્ષની આપેલ દીક્ષા અંગે-‘એ રીતે દીક્ષા તો એ આપે, હું ન આપું’ એમ પૂ. આગમોદ્ધારક આ. મ. શ્રીના તે તે શાસ્ત્રાધારીય દીક્ષાપ્રદાન વિષે વિરુદ્ધ બોલાએલ, તે બદલ-ઉક્ત પૂ. બન્ને આચાર્યશ્રીના સં. ૧૯૮૮માં સુરત મુકામે થએલ સુભગ મીલન પ્રસંગે તેઓશ્રી વચ્ચે-ચર્ચાથતાં પૂ.આ. શ્રી દાનસૂરિજીએ પોતાની તે ભૂલને સરલતાથી સ્વીકારીને સુરતના ત્રણ આગેવાન જૈન સદ્ગૃહસ્થો મારફત ‘પૂ. સાગરજી મ. શ્રીની બધી જ પ્રજ્ઞપણ્યો મારે માન્ય છે., એમ ત્યાંની પાટેથી સંઘ વચ્ચે બહેર કરવાનું પણ કહેવડાવેલ.’ એ વગેરે અનેલી હકીકત, મેં મારી-સં. ૧૯૯૨ની ‘દિશા ફેરવો’ બુકમાં

પ્રસિદ્ધ કરવાથી જૈન જગતભરમાં બહાર થઈ જવા પામેલ. આથી સં. ૧૬૮૮ની ચર્ચાના તે અંતમ બાદ સુરતથી વિહાર કર્યા પછી પૂ. દાનસૂરિજી મહારાજે પોતાનાથી તે તે દીક્ષા વિરુદ્ધ પ્રથમ બોલાઈ જવા પામેલી વાતને તે અંતમ મુજબ સુધારીને પ્રચારવામાં હાનિ દેખીને સર્વત્ર પ્રથમ બોલાએલ વાતને જ સાચી લેખાવવા માંડેલ ! આથી તે ચર્ચાના પરિચિત સૌ કોઈ તેઓશ્રી પ્રતિ શંકા ધરવા માંડેલ. ક્રમે કરીને તે શંકાશીલતા સર્વત્ર પ્રસરી. તેને દૂર કરવા માટે તે આ. શ્રી દાન-પ્રેમ-રામ-જંજ્વાદિશ્રીજીઓ, ઉપર મુજબ મારી તે 'દિશા ફેરવો' બૂકમાંના તે અષ્ટમની ચર્ચાવાળા સત્ય લખાણનો તે ચર્ચામાં જેઓ હતા તે ત્રણ જૈન આગેવાનો મારફત જ ઇન્કાર કરાવવાનો કૂટપ્રયાસ વર્ષો સુધી પણ કરી છૂટેલ ! પરંતુ શાસનદેવની કૃપાથી મારી તે સત્ય હકીકતને શાસનમાંથી ઉઠાવી દેવાનો તેઓનો તે સામુહિક ખાનગી પ્રયાસ નિષ્ફલ નીવડ્યો અને તે પ્રયાસ પણ બહારમાં આવી જવાના પ્રતાપે મારી તે પ્રસિદ્ધ વાતનો તેઓ સં. ૨૦૨૨ સુધીના ૩૦ વર્ષ સુધી તો બાતે પણ ઇન્કાર કરવાના હોશકોશ જ ગૂમાવી દેવાની કાદિશિક સ્થિતિને બજવા પામેલ ! એ નફામાં રહેલ.

આ પ્રકારે સાચી ખીનાઓને, તેઓ યેનકેનાપિ ખોટી લેખાવવા જ પ્રયત્નશીલ રહેતા હોવાનો આ મજબૂત દાખવો છે. પોતાની અસત્ય પ્રરૂપણાઓને તેઓએ ત્યારથી માંડીને ક્રમે બેરર્થ પણ એ પ્રકારે જ શ્રીસંઘમાં સાચી લેખાવવા પ્રયત્ન

બારી રાખેલ ! જે તેના જૈન પ્રવચન-વીરશાસન-વિવિધ પ્રશ્નોત્તર ભાગ બીજાના પૃ. ૧૧૧ થી ૧૧૮ તથા પૃ. ૨૬૪ થી ૩૦૧ સુધીમાં તેમ જ કમ્મપયડી-માર્ગણાદ્વાર વગેરેની પ્રસ્તાવનાદિમાં સુરતના તે અંજમ કરતાં વિપરીત-રીતે ચીતરાએલું મોજુદ છે. બહુ શિષ્ય સંખ્યાક પીંછના માયા મયૂરનું આજે પણ તેમના તેવા કેટલાક સુવિહિત પીંછાઓથી પ્રભુ-શાસનમાં એ પ્રકારે જ નૃત્ય ચાલી રહેલ હોઈને શ્રીસંઘોએ તેઓના પ્રચારથી ખૂબ જ ચેતીને ચાલવા જેવું છે.

અવતરણુ:- સં. ૧૯૮૮થી પૂ. આ. શ્રી દાનસૂરિજીએ તો ઉપર્યુક્ત રીતે નિજની કબુલાતથી ફરી જઈને પોતાના તે તે પેપરો અને પુસ્તકોની પ્રસ્તાવનાઓ વગેરેમાં પોતાની મૂલ અસત્ય તરીકે સાબિત થયેલી માન્યતાને જ સત્યમાન્યતારૂપે લખવું લખાવવું અને પ્રચારવું શરૂ કર્યું; પરંતુ તેઓશ્રી સં. ૧૯૬૨ના મહામાસે કાલધર્મ પામ્યા બાદ તેઓશ્રીના પ્રશિષ્ય જંબૂ વિ. એ તો ‘કર્મપ્રકૃતિ’ વગેરેની પ્રસ્તાવનામાં સુરત મુકામે થયેલ તે શાસન માન્ય અંજમવાળી ચર્ચાનુસાર ‘તે પ્રસંગે અમોએ સત્યાર્થનો સ્વીકાર કરવારૂપ પીછેહઠ કરી હતી’ એમ સાચું લખવાને બદલે-‘સં. ૧૯૮૮માં સુરતમાં અષ્ટમ વાદીને શાસ્ત્રોના વિરોધ બતાવી મૌન પકડાવેલ’ વગેરે સદંતર જુદું લખાણ ચીતરીને પોતાના તે પરાભવને પોતાની જીતનું રૂપ આપવા વડે મહામાયામૃણાવાદનું સેવન કરવામાં પણ સંકોચ અનુભવેલ નથી ! તેવા એ આમૂલચૂલ જુઠા સાધ્વાભાસે સં. ૧૯૬૩માં પ્રસિદ્ધ કરેલ તે ‘કર્મપ્રકૃતિ’

અન્યની પ્રસ્તાવનામાંનું તેલું જુઠું લખાણ, (સુરતમાં થયેલ તે ચર્ચાના ઉપર્યુક્ત સદ્અંબના સાધનંત અનુભવી) સુશ્રાવક શેઠ અમીચંદ ગોવીંદજી શાહના વાંચવામાં આવતાં તેઓને [પોતાને સાધુ ગણાવતા એ માણસે સત્ય વાતને છૂપાવીને તેનાં સ્થાને તેવી જૂઠી જ વાત ઉપજાવીને ગોઠવી દીધેલી જોઈને] આશ્ચર્ય થવા સાથે અત્યંત ખેદ થયો અને એ સાથે 'તે ખોટી ખીનાથી ભવિષ્યની જૈનપ્રજા અવળે માર્ગે' દોરાર્ધ જવા ન પામે' એ સદાશયથી તેઓએ, —સુરતની તે ચર્ચા પ્રસંગે જાતે અનુભવેલી હકીકતને તરત જ સંક્ષેપથી પત્રમાં લખીને તે પત્ર, (મનોભિષ્ટ રીતે પ્રસિદ્ધ કરવાનું જણાવવા પૂર્વક) પૂ આગમોદ્ધારક આ. દેવશ્રી ઉપર મોકલી આપેલ. બાદ આજે ત્રીશેક વર્ષે તે પત્રની એક નકલ 'ત્રિવેક દર્શનનું પ્રદર્શન' નામની બૂક વાંચ્યા બાદ મને પણ મોકલી આપી ! જે આ નીચે અક્ષરશઃ પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે.

પૂ. આ. મ. શ્રીને શ્રીયુત શાહે પાઠવેલ પત્ર

અમીચંદ ગોવીંદજી શાહ.

નવાપુરા કરવા રોડ,

ખી. એ. : ઓનર્સ : , એલ. એલ. ખી.

સુરત.

એડવોકેટ.

પોષ સુદી ૮ ને વાર રવેડિ,

તા. ૬-૨-૧૯૩૮.

પરમપૂજ્ય આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ સાગરાનંદસૂરિજીની પવિત્ર સેવામાં:-

વિશેષ વિનંતિ કે શ્રી મુક્તાબાઈ જ્ઞાનમંદિર ઉલોઈ તરફથી 'કર્મપ્રકૃતિ' નામનું એક પુસ્તક પ્રગટ થયું છે. જેના

ઉપર પ્રસિદ્ધ થયાનું વર્ષ સંવત ૧૯૯૩ લખેલું છે. સદરહુ પુસ્તક મારા જોવામાં આવતાં તેની અંદરની પ્રસ્તાવના વાંચતાં પાના ૭, ૧ ઉપર સંવત ૧૯૮૮ની સાલમાં સુરતમાં અષ્ટમ પ્રકરણ અંગે થયેલી વાટાઘાટ વિષે પણ કાંઈક લખ્યું છે. આ વાટાઘાટમાં હું પણ હાજર હોવાથી પ્રસ્તાવનાના મજકુર લખાણથી મને આશ્ચર્ય સાથે ઘણો ખેદ થયો છે. કારણ કે તે-લખાણ બનેલી હકીકતોથી તદ્દન જુદું અને વિરુદ્ધ છે. પરંતુ આવી સાધુ મહારાજો વચ્ચેની ચર્ચાઓમાં શ્રાવકોએ લાગ લેવો વ્યાજબી નહીં હોવાથી આપશ્રીના ધ્યાનમાં એ હકીકત લાવવાની મને જરૂર જણાય છે, કે જેથી આપશ્રીને યોગ્ય લાગે તો જોઈતો ખુલાસો ‘શ્રીસિદ્ધચક્ર’ દ્વારા અથવા બીજી રીતે થઈ શકે. કારણ કે- પુસ્તકના રૂપમાં પ્રગટ થયેલી ખોટી બીનાનો પ્રતિકાર ભવિષ્યના પ્રજા અવળે માર્ગે નહીં દોરવાઈ જાય તે માટે થવો જોઈએ એવી મારી આપશ્રીને અરજ છે.

‘કર્મપ્રકૃતિ’ની ઉપર દર્શાવેલી પ્રસ્તાવનામાં એવું લખવામાં આવ્યું છે કે-‘સંવત ૧૯૮૮ માં સુરતમાં અષ્ટમવાદીને શાસ્ત્રોના વિરોધો બતાવી મૌન પકડાવવું’ વિગેરે. હું બહુ મોટી ગંભીર ભુલ કરતો નહીં હોઉં તો, હકીકત એવી બનેલી કે, - : અને આપશ્રી તથા બીજા મુનિમહારાજો તથા અમુક શ્રાવકો પણ આ હકીકતથી સારી રીતે વાકેફગાર હોવાથી મારી હકીકતની ખત્રી થવા વિનંતિ છે : - પૂ. વિજયદાનસૂરીજી મુખર્ચી આવતા

અને આપશ્રી મુંબઈ તરફથી પધારતાં સુરત ગોપીપુરામાં નેમુલાઈની વાડીને ઉપાશ્રયે બન્નેય સાથે રહેલા. તે વખતે અગાઉથી અષ્ટમની ચર્ચા ચાલુ હતી અને ભવિષ્યની સુત્રેહશાંતિ જાળવવાની તથા શાસનપક્ષનું બળ એકત્રિત રાખવાની જરૂર હોવાથી, અષ્ટમની ચર્ચાનો નિકાલ કરવાનું નક્કી થવાથી, છેવટે પૂજ્ય વિજયદાનસૂરિજીએ ચોકખું જણાવેલું કે-મારે અને સાગરજી વચ્ચે કાંઈ પણ મતભેદ રહ્યો નથી અને સાગરજીના મંતવ્ય વિરુદ્ધ હમો કાંઈ પણ કહીશું નહીં. પૂ વિજયદાનસૂરિજીએ પોતાની સરળતાથી એટલે મુઘી કહેલું કે-જરૂર જણાતી હોય તો વ્યાખ્યાનપીઠ પરથી મારા કોઈ શિષ્ય પાસે એવું જાહેર કરાવું, પરંતુ મારી યાદ મુજબ, આપશ્રીએ તેવી રીતે જાહેરાત કરાવવા ચોકખી ના પાડેલી.

ત્યારબાદ પૂ. વિજયદાનસૂરિજી વડાચૌટાના ઉપાશ્રયે પધારેલા અને ત્યાં પણ હું તથા ખીજા અમુક શ્રાવકો વંદન કરવા ગયેલા ત્યારે અષ્ટમ બાબતની વાત ફરીથી નીકળતાં, ઘણું કરીને મેંજ પ્રશ્ન કરેલો કે-‘સાહેબજી, કોઈ વ્યક્તિ વ્યાખ્યાન દરમ્યાન આપશ્રીને પૂછે કે બેમાંથી કયો મત ખરો? તો આપશ્રી કેવી રીતે ખુલાસો કરશે?’ ત્યારે પૂ. વિજયદાનસૂરિજીએ કહેલું કે પૂછનારને કહીશ કે-‘તમારી પાસે કોઈ સવા છ વર્ષનો છોકરો હોય તો તેને લઈને આવો એટલે હું તમોને જવાબ આપીશ.’ આવા જુસ્સાદાર ચોકખા

શબ્દો હજીપણ યાદમાં રમી રહ્યા છે.

ઉપરની હકીકતો ઉપર ધ્યાન આપી આપશ્રીને યોગ્ય લાગે તે મુજબ થવા વિનંતિ છે. મજકુર પ્રસ્તાવનામાં સંવત્સરી બાબત તથા મુનિસંમેલન બાબત પણ લખવામાં આવ્યું છે, જેના ઉપર પણ આપશ્રીનું લક્ષ્ય ખેંચું છું. એ બાબતો વિષે મને કાંઈ વિશેષ રીતે અંગત માહિતી નથી.

અત્રે ગામજાત્રા ચાલુ છે. ગાંધકાલે પાલ ગામે જાત્રા કરી આજ્યા છીએ અને પરમ દિવસે દશમને દિવસે ચોલપાડ જવાનું નક્કી થયું છે. અત્યાર સુધીમાંહે શહેરમાં તથા વરીઆવ લાઇન્સ કતારગામ વિગેરે જાત્રાઓ થઈ છે. બનતા સુધી પરમા દેવસે દશમે છેલ્લી જાત્રા છે. અત્રે સર્વે મુનિ મહારાજાઓ સુખશાતામાં છે. આપશ્રી તથા બીજા સાધુ મહારાજાઓના સુખશાતા જણાવશેજી. મારા લાયક આજ્ઞાઓ ફરમાવી ઉપકૃત કરશેજી. આ પત્ર મળ્યાનો પ્રત્યુત્તર અપાવવા વિનંતિ છે.

લી.

પાદરેજી

અમીચંદ ગોવીંદજી શાહના

૧૦૦૮ વાર વંદના સ્વીકારવા કૃપા કરશેજી.

નોંધ :-(૧) પૂ. આ. શ્રી દાનસૂરિજી મ. ને આ પ્રકારના કાવાદાવાથી વડિલ કરતાંય વડિલ લેખાવાનું મન તો પોતે સં. ૧૯૪૬ના માગશર શુદ્ધ પાંચમે પહેલી દીક્ષા પૂ. મુનિશ્રી હર્ષવિ. ના નામે લઈ ચંદ્રવિજયજી બન્યા અને

તે પછી તે દીક્ષા થોડાક માસમાં છોડીને તથા તે પછી પ્રાયઃ એક વર્ષથી વધુ ઝીંજુવાડામાં પોલીસપટલાઈ કરીને-ફરી ગોધામુકામે પૂ. મુનિશ્રી વીરવિ. મ. ના નામે પ્રાયઃ સં. ૧૯૪૭માં દીક્ષા લઈ દાનવિજય બન્યા ત્યારથી જ હતું : આ વાતની 'પોતાના ફોટાઓમાં તેઓશ્રીએ, પોતાની પહેલી દીક્ષાનો જ સં. ૧૯૪૬ અને મિતિ માગ. શુ. ૫ લખવાનું રાખેલ છે' એ નક્કર સાબિતિ છે.

(૨)-સં. ૧૯૬૧માં પોતાના સમુદાયમાં પોતે પ્રથમ બોગી તથા 'પંન્યાસ એટલે પુણ્યનાથ' એમ કહેતા રહીને પણ પ્રથમ પંન્યાસ બની જવામાં અને સં. ૧૯૬૮નું વડોદરા સંમેલન તોડવામાં પણ કાવાદાના જ હતા, તે વાત તો તે તે પ્રસંગના અનુભવી સર્વ કોઈ મુમુક્ષુઓને વિદિત છે. સં. ૧૯૮૧માં પૂ. આ. શ્રી વિજયકમલસૂરિજીએ 'પટ્ટધર' ક્યાં સિવાય શિરજેરીથી બીનહુકે જ પોતાને પોતાના પેપરમાં તેઓશ્રીના અનન્ય પટ્ટધર પણ લેખાવવા માંડ્યા હતા ! તે કાવાદાવાની બીજી નક્કર સાબિતિ છે.

(૩-૪)-પોતાનો શ્રીજિનાગમોમાં ઉંડો ચંચુપ્રવેશ ન્હોતો, એમ પોતે બહુતા હતાઃ છતાં પૂ. આગમોદ્ધારક આ. મ. શ્રી કરતાંય પોતાને મહાજ્ઞાની લેખાવવા માટે 'સત્યનું સમર્થન' બૂકની-સં. ૧૯૭૯ થી વીરશાસનમાં શરૂ કરેલી બહેરાતમાં સં. ૧૯૮૧ના બે વર્ષ સુધી જે તે ફેરફાર કરતા રહીને છેવટે ૧૯૮૧ના વૈશાખ માસની બહેરાતવાળા ચોક્કામાં પોતે પોતાને 'શ્રી જૈન આગમના પારદ્રષ્ટા' વિશેષણથી ઓગળાવી દીધા !

એ કાવાદાવાની ત્રીજી અને પૂ. આ. શ્રી હરિભદ્રસૂરિજી મ. કરતાંય પોતાને મહાન્ જ્ઞાની લેખાવવા સાડ જ જાણે હોય તેમ સં. ૧૯૮૩ના ‘વિવિધ-પ્રશ્નોત્તર’ના મુખપૃષ્ઠ ઉપર પોતે ‘સકલાગમરહસ્યવેદી’ વિશેષણની અનિચ્છા બતાવતા રહીને પોતાને ‘સકલશાસ્ત્રપારદશ્યા’ તરીકે પણ ઓળખાવી દીધા ! તે માનદશાસૂચક કાવાદાવાની ચોથી નક્કર સાબિતિ છે.

(૫)-સં. ૧૯૭૮ના વીરશાસન માસિક વર્ષ ૨ અંક ૪ના પૃ. ૧૬૩ ઉપર છપાયેલ પોતાના ૩૪ મા પ્રશ્નોત્તરમાં ‘સૂતકવાળા ઘરોમાં સાધુઓએ ગોચરી ન જવાય’ એ વાત જણાવવી રહી ગયેલ, તે વાત-સં. ૧૯૮૩ ના ‘વિવિધપ્રશ્નોત્તર’ ભા. ૧ના પૃ. ૧૯ ઉપર સુધારીને છપાવેલ તે ૩૪મા પ્રશ્નોત્તરમાં વધારી દેવા વડે ‘સૂતકીને ત્યાં ગોચરી ન જવાય’ એમ જ પોતાની માન્યતા હોવાનું જણાવ્યા બાદ (અને આ લેખકે તો તેઓશ્રીની તે માન્યતા સં. ૧૯૮૮ સુધી તો જાતે અનુભવેલ હોવાથી તેઓશ્રીની તે ચાલુ માન્યતામાં પણ) પૂ. આ.શ્રી વલ્લભસૂરિજીએ ‘પ્રેમચર્યરી’ નામના ઐંથના આધારે પ્રસિદ્ધ કરેલ નિષિદ્ધવાતોને ખોટી લેખાવવા સાડ તે ‘સકલશાસ્ત્રપારદશ્યા’ના ‘અહ’ને તથા પરતેજ અસહિષ્ણુતાના ગુણને વશવર્તી બની-તે જ ‘વિવિધપ્રશ્નોત્તર’ ગ્રન્થના પૃ. ૨૧૦ થી ૨૧૪ સુધીમાં શાસ્ત્ર તથા પ્રશ્નોત્તર ગ્રન્થોના અસદ્ અર્થો ઉપજાવવા પૂર્વક નિરર્થક જ ખડોળા કરેલા ૨૩૦મા પ્રશ્નોત્તરમાં-‘ખીંટી માટે મહાન જમીનદોસ્ત કરવાની જેમ-’ શ્રીસંઘમાંથી સૂતકનું પાલન જ ઉડાવી દેવાના

બરેલ પાપ પગલાનું મૂળ પણ તે પ્રકારના માનદશા સૂચક કાવાદાવા જ હતા.

(૬)-સં. ૧૯૮૫માં શ્રીસંઘને કશી જ ઉપયોગી નહિ અને કલેશદાયી ઘણી એવી ‘પટ્ટધર’ અંગેની સ્વમાન ખાતર જ ચર્ચા ઊભી કરીને શ્રીસંઘમાં કલેશના નિરર્થક જ બી વાત્ત્યાં ! તે પણ કાવાદાવા મૂલક જ હતા.

(૭)-સં. ૧૯૮૭માં એ જ અહંભાવમાં પ્રસ્તુત ‘દીક્ષાઓ એ આપે, હું ન આપું’ એમ કહેવા અને પ્રચારવા મંડી પડીને પૂ. આગમોદ્ધારક આ. મ. શ્રીની તે સૌદ્ધાંતિક વાતને અસૌદ્ધાંતિક અને પોતાની અસૌદ્ધાંતિક વાતને સૌદ્ધાંતિક લેખાવવાનું આદરેલ તાંડવ પણ પોતાને જિનગમપારદશ્વા લેખાવવાના કાવાદાવા મૂલક જ હતું. પરિણામે ધર્મીજનોમાંના પણ કેટલાક કલ્યાણકામી જનોને ખુદાવરા અને કેટલાકને શાસન સંરક્ષકો સામે બાંગરા બનાવવાનું પાપોપાર્જન કરેલ, તે નફામાં.

(૮)-અને તેના પણ પરિણામે-સં. ૧૯૮૬માં સુરત મુકામે આવીને તે વિષયની ચર્ચામાં અનિચ્છાએ પણ અંપલાવનું જ પડ્યું. અને તેના પણ પરિણામે શ્રીયુત્ત એડવોકેટ શાહે ઉપર જણાવેલ છે તે મુજબ ત્યાં થએલ ચર્ચામાં નરવશ થઈને તેઓશ્રીએ પોતાની તે જૂલ સ્વીકારવી જ પડેલ ! પાછળથી તો તે સ્વીકારમાંથી પણ ફરી ગયા ! એટલે તે બનેલ સાચી વાતનો છેવટ શ્રાવકોના હાથેય ઇન્કાર બહેર કરાવવાના

કાવાદાવા કરી છૂટયા ! તેઓશ્રીએ ‘આણાએ ધરમો’ એમ વારંવાર પણ કહેતા રહેવા પૂર્વક પોતાની ખૂબજ નેરશોરથી બતાવાતી હતી તે શ્રી જિનેશ્વર ભગવંતના શાસ્ત્રોની વક્ષાદારી મૂલમાં આવી હતી ! આથી પણ તેઓશ્રીને પૂ. આગમોદ્ધારક આ. મ. શ્રીએ શ્રીસિદ્ધચક્રપાક્ષિકમાં એકવાર ‘સુકલાગમ રહસ્ય (નવકાર) વેદી’ તરીકે ઓળખાવેલ છે.

સવા છ વર્ષે દીક્ષા આપવાની તેમની પણ તૈયારી !

સં. ૧૯૮૮માં સુરત મુકામે થયેલ ચર્યાગત ‘અષ્ટમ’ શબ્દનો અર્થ, પૂ. આ. શ્રી દાનસૂરિજીએ એ પ્રમાણે પૂ. આગમોદ્ધારક આ. મ. શ્રી એ સમજાવ્યા પ્રમાણે કબૂલ કરવા ઉપરાંત પૂજ્યશ્રીની બધી જ પ્રરૂપણાઓને સાચી તરીકે સુરત નેમુલાઈની વાડીના ઉપાશ્રયની પાટેથી શ્રીસંઘ વચ્ચે પોતે જાહેર કરવાનું પણ જણાવ્યું હતું, અરે ! તે પછી તો વડાચૌટાના ઉપાશ્રયે-‘આઠમું’ અને ‘આઠ’ એ બે મતમાંથી કયો મત સાચો ? એમ પૂછનારને આપશ્રી શું ખુલાસો કરશે ?’ એમ પૂછનાર એ જ શ્રીચુત્ એડવોકેટ શાહને તેઓશ્રીએ આપેલા-‘તમારી પાસે કોઈ સવા છ વર્ષનો છોકરો હોય તો તેને લઈને આવો એટલું હું તમને જવાબ આપીશ.’ એવા જુસ્સાદાર ઉત્તરમાં તેઓશ્રી પણ સવા છ વર્ષની ઉંમરનાને દીક્ષા આપવાની જાતે બલકેડ તૈયારી પણ બતાવી હતી !

દીવો લઈને કુવે પડનારને કેમ બચાવાય ?

તેઓશ્રીની એ સુદૃઢ માન્યતાને સુરતથી વિહાર કરી

ગયા બાદ કોઈ સ્વાર્થ સાધુએ યેનકેનાપિ પલટી નાખવાથી તેઓશ્રીએ ‘અમોએ પૂ.આગમોદ્ધારક આ.શ્રીના અર્થને સ્વીકાર્યો નથી તેમ તેઓશ્રીની બધી પ્રરૂપણાઓને ત્યાંના શ્રી સંઘ વચ્ચે વ્યાખ્યાનપીઠ ઉપરથી બહાર કરવાનું પણ કહ્યું નથી.’ એમ સ્થલે સ્થલે વિપરીત બોલવાનું અને પ્રચારવાનું શરૂ કરી દીધેલ ! આ સમાચાર ઉપરા ઉપર પણ મળવા લાગતાં પૂ. આગમોદ્ધારક આ. મ. શ્રીને-‘તેમના જેવા ચારિત્રપ્રેમી આવો શાસ્ત્રદ્રોહ અને ખુલ્લો મુખવાદ સેવે છે તેમાં ક્રરણરૂપે તેમને કદાચને સકલશાસ્ત્રપારદ્રષ્ટાપણાના અહંભાવે પણ મુંઝવેલ હોય’ એમ ભાસેલ; પરંતુ ‘દીવો લઈને ફૂલે પડે, તેને કેમ બચાવાય ?’ એ વિચારે તેઓશ્રીની ઉપેક્ષા કરેલ.

જંબુવિજયે તો ખાસ ઉપેક્ષા કરવી ઘટતી હતી.

બાદ સં. ૧૯૯૦ થી ૧૦૯૧ સુધીમાં તો પૂ. આ. શ્રી હાનસૂરિજી મહારાજે, કોઈ સ્વાર્થસાધુઓની ભારી ભીંસના યોગે અઠમાઠને અલેહ ગણનારી પ્રથમની માન્યતાને જૈન પ્રવચનમાં તેમજ વીરશાસનમાંના પોતાના ૬૭મા પ્રશ્નોત્તરમાં પણ ‘મતાંતરે કરીને ગર્ભથી આઠ વર્ષે’ એટલે કે-જન્મથી સાત વર્ષ અને ૩ માસની (કે-જે અર્થ જન્માઠમનો પણ થતો નથી) વયવાળા બાલકને દીક્ષા આપી શકાય.’ એ પ્રમાણે ‘અષ્ટમ’ એટલે ‘આઠમું’ મણવાને બદલે ‘આઠ’ પૂરા ગણવાની ભૂલને પણ અભૂલમયપણે બહાર પ્રચારમાં પણ વહેતી કરવી પડેલ. બાદ સં. ૧૯૯૧ના ચૈત્ર માસે પોતાની એ પરાધીનતામાં

જ શાશ્વતી ઓળીની અસજઝાય લોપવાની ગંભીર થાપ ખાઈ જવા પામીને તેઓશ્રી સં. ૧૯૯૨ના મહામાસે તો કોઈ દેશની હદમાં નહિ તેવા ‘પાટડી’ નામના ગામડામાં શ્રી પ્રેમ. રામ. અને જંખ્વાદિની પણ ગેરહાજરીવાળી સ્થિતિમાં સાથેના પાંચેક સામાન્ય સાધુઓ વચ્ચે કાલધર્મ પામી ગયા ! આ પછીથી તો તે ચર્યાની પૂ. આગમોદ્ધારક આ. મ. શ્રીની જેમ તે સ્વર્ગતના સંતાનીયાઓએ પણ ઉપેક્ષા જ કરવી રહેતી હતી, અને તેમાં પણ-સુરતની તે ચર્યાની શરૂઆતમાં બતાવવા માંડેલી નિજની વિદ્વત્તાની શેખાઈને તે ચર્યાના અંજમમાં પોતે જ પોતાની મૂખાઈ ગણાવવાનું ડહાપણુ વસાવવા ભાગ્યવંત બનેલ તે ચર્યાના સાધંત જાત અનુભવી જંખૂવિજ્યે તો તદ્વસરીય-નિજના અજ્ઞાનાડંબરઘાતક-પરાભવને દૃષ્ટિ સ્કામે સદાકાળ રાખીને સૌ પ્રથમ જ ઉપેક્ષા કરવી ઘટતી હતી. બન્યું હતું તે છૂપાવીને નહિ બનેલું ચીતરી માયું

તેને બદલે પૂ. દાનસૂરિજી મ. ના કાલધર્મ પછીથી તો તે જંખૂવિજ્યે, તે ચર્યાને સં. ૧૯૯૩માં વિવિધપ્રશ્નોત્તર ભાગ બીજાની ટિપ્પણીઓ વગેરેમાં ‘અષ્ટમ અને અષ્ટ’ શબ્દનો મનસ્વી પણે જ એક અર્થ કરવા દ્વારા ચદ્વાતદ્વા ચીતરીને અત્યંત ચગાવી-જાણે જૈનાગમ-સિદ્ધાંતનો પોતે જ ઇજારદાર હોઈને પૂ. આગમોદ્ધારક આ. મ. શ્રીની સામે ખુદારવટે ચડ્યો હોય તેવા દ્વંષાગ્નિ પણે તે ચર્યાને નિરર્થક જ અગડં બગડં ખેડાવી ! અરે ! સં. ૧૯૯૩માં છપાવેલ

કર્મપ્રકૃતિ અને માર્ગશુદ્ધાર આદિ ગ્રંથોની પ્રસ્તાવનામાં તે સત્યપ્રત્યનિક અને અસત્યપ્રિય વેષધારીએ સુરતની તે ચર્યા પ્રસંગે જે બન્યું હતું તે તો ખીલકુલ ન જ જણાવ્યું અને જે ન્હોતું જ બન્યું તે દુર્ગતિની અભીતિ પણે ઉપગવી કાઢીને બે ધડક ચીનરી માર્યું !

પૂ. આગમોદ્ધારક આ. શ્રી જેવ' પ્રભુશાસનના અન્નેડ સંરક્ષકશ્રી અને તેઓશ્રીના શાસનપ્રેમી પરિવારને શ્રીસંઘમાં ઉતારી પાડવા સાડ૩ વર્ષો સુધી બોગમ્મ નામે ગલીચ અને ગલીચતર પણ પત્રિકાઓ પોતાના શિષ્યો દ્વારા લખાવી છપાવીને ગેબી રીતે પ્રચારવાનું કુશલ કાવત્રું પણ મુખ્યત્વે આ જંબૂ વિ. કૃત હતું, એમ ગત વર્ષે તેમણે શિષ્યના હાથે ગંદા-ગલીચ અને અસદ્ આક્ષેપોય લખાવી છપાવીને પ્રચારેલ 'પ્રસ્તાવનાતિમિરતરણિ' બૂકના લખાણમાંથી પકડાઈ જવા પામીને 'નવામતિના વિવેકદર્શનનું પ્રદર્શન' નામની બૂકમાં અમારા હાથે પ્રસિદ્ધ પણ થઈ જવા પામેલ હોવાથી પ્રસ્તુત લખાણમાં તે જંબૂવિજયને 'શ્રી' થી સંબોધવા તે પણ અનુચિત માનવું થએલ હોઈ 'જંબૂવિજય' તરીકે સંબોધવાનું રાખેલ છે.]

શુદ્ધપ્ર૩પકગુણના પ્રભાવે આવી મળેલ સત્યનો દૂત !

તેવામાં પૂ. આગમોદ્ધારક આ. મ. શ્રીના આજીવન અન્નેડ અને સર્વત્ર નીડરતાથી છલકાતા સત્યપ્ર૩પક ગુણના અદ્ભુત અને અચિન્ત્ય પ્રભાવે સં. ૧૯૯૩માં પ્રસિદ્ધ થએલ

તે 'કર્મપ્રકૃતિ' ગ્રંથની-તે પ્રકારના તે જંબૂવિજયે કરેલી-તે જુઠું લખાણુમય પ્રસ્તાવના, સુરતની તે સં. ૧૯૮૮ની 'અષ્ટમાષ્ટ' અંગેની ચર્ચાના જેઓ સાધંત અનુભવી હતા તે સુરતના વતની સુશ્રાવક શેઠ અમીચંદ ગોવીંદજી શાહ ડોવોકેટના વાંચવામાં આવતાં તે સત્યપ્રેમી સુશ્રાવકે, આગલ જણાવ્યું છે તેમ-આશ્ચર્ય અને ખેદવ્યાપ્તદિલે (ઉપર જણાવ્યેલ નકલવાળો) મૂલ પત્ર તુરત લખીને તે જ વખતે (આજથી ૩૧ વર્ષ પૂર્વે) પૂ. આગમોદ્ધારક આ. મ. શ્રી ઉપર રવાના કરેલ ! સત્યનો તે પત્રરૂપ દ્વંત મળ્યા પછી પૂ. આગમોદ્ધારક આ. મ. શ્રીએ, સં. ૧૯૯૪ના શ્રીસિદ્ધ-ચક્રપાક્ષિક વર્ષ ૬ વૈ. શુ. ૧૫ના છઠ્ઠા અંકના પૃ. ૩૪૮ ઉપરની અંતિમ ૭ નંબરની સમાલોચનામાં નીચે પ્રમાણે જાહેરાત પણ કરી હતી.

શ્રીયુત્ શાહ એડવોકેટના પત્ર પરથી જાહેરાત

“૭-સુરતની અષ્ટમાષ્ટ અલેક્ષવાદીઓની પીછેહઠ માટેનો એક કાગલ પણ તૈયાર છે, આવો તો બતાવાય.”

જંબૂવિ. તો આવે પણ શું મુખ લઈને ?

એ જાહેરાતને પૂ. આ. શ્રી દાનસૂરિજી મ. બાદ તેઓ શ્રીના શ્રી પ્રેમ.રામ. આદિ વિશાલ પરિવારે વાંચેલ હોવા છતાં તે પત્રને વાંચીને શ્રીદાનસૂરિજીની તે વખતની પીછેહઠની ખાત્રી કરી જવા તે પરિવારમાંનો એકાદ પણ સાધુ પૂ. આગમોદ્ધારક આ. મ. શ્રીની હયાતિના તે પછીના ૧૨ વર્ષ સુધીમાં આવી

શકેલ નથી ! એ પીઠેઠના જાત અનુભવી જંખૂવિજય તો આવે પણ શું મુખ લઈને ?

અવતરણ :- સુશ્રાવક અમીચંદ ગોવીંદજી શાહ એડવોકેટ (સુરત) તરફનો તા. ૨૧-૧૦-૬૭ આસો વદિ ૩ શનિવારનો પ્રથમ જણાવેલ છે તે પત્ર, (સં. ૧૯૬૩ના પત્રની નકલ સાથેનો) અમોને અત્ર-વાંકાનેર મુકામે મળતાં અમોએ અત્રેથી તેઓશ્રીને ગત વર્ષે પ્રસિદ્ધ કરેલ ‘નવામતિના વિવેકદર્શનનું પ્રદર્શન’ નામની બૂક, તેના પૃ. ૩૨ ઉપરના—“તેવામાં મુંબઈથી આવી રહેલ પૂ. આ. શ્રી દાનસૂરિજી મ. પણ અમો સૌ સાધુના સ્વાગત સહિત શ્રી જંખૂવિ. આદિ પરિવાર સાથે સુરત પધારેલ,——થી પ્રારંભીને પૃ. ૩૩ ઉપરના પહેલા કોલમની— ‘છતાં દૂર ગયા બાદ વળી પાછા પ્રાયઃ સર્વત્ર ‘અમારી માન્યતા સાચી છે’ એમ બોલવા અને પ્રચારવા લાગ્યા ! આથી ‘તેઓશ્રીની આ કંઈ જાતની પ્રમાણિકતા ?’ એમ આશ્ચર્ય થયેલ.” એ અંતિમ પંક્તિઓ પર્યંતના લખાણની જે સત્યતા હોય તો તેમ જણાવવા તે લખાણ પર લાલસાઈન કરીને મોકલેલ અને તે સાથે (તે બૂકના તે લખાણમાં અમે એ લખાણની સત્યતા માટે ૩૦ વર્ષ પહેલા છપાએલ ‘દિશા-ફેરવો’ બૂકનાં પાનાં ૬-૭ ઉપરનું લખાણ પણ ભેવાનું જણાવેલ હોવાથી) તેઓશ્રીને અત્રેથી તે ‘દિશા-ફેરવો’ બૂકમાંનું પણ લખાણ ઉતારીને જે પત્ર લખેલ તે અમારા પત્રને પણ આ નીચે અક્ષરશઃ રજુ કરવામાં આવે છે.

શ્રીયુત શાહને મેં લખેલ પત્રની નકલ

ઉપાધ્યાય હંસસાગર શ્રીસ્થલ-વાંકાનેર તા. ૨૩-૧૦-૬૭

ઠે. જૈન ઉપાશ્રય } આસો વદ ૫ સોમવાર

દેવ ગુરુભક્તિકારક પુણ્યપ્રભાવક સુશ્રાવક અમીચંદ્રભાઈ
ગોવીંદજી એડવોકેટ યોગ-લાગણીપૂર્વક ધર્મલાલ વાંચશો.

તમારો તા. ૨૧-૧૦-૬૭ આસો વદ ૩ ને શનિવારનો
પત્ર, તા. ૬-૧-૧૯૩૮ પોષ વદ ૮ ને રવીના પત્રની નકલ
સહિત મળ્યો. શાસનસેવા અંગેનો લાલ લેવાની શુભેચ્છા
જાણી અતિ આનંદ.

આજે તમોને વર્તમાનમાં ઉપડેલી ચર્ચાની માહિતી માટે
અત્રેથી ૩ બૂકો બૂકપોસ્ટથી મોકલી છે. મળ્યેથી પહોંચ
જણાવશો.

પૂ. આચાર્ય મ. શ્રી આનન્દસાગર સૂરીશ્વરજી મ. સં.
૧૯૮૮માં સુરત ગોપીપુરા નેમુભાઈની વાડીના ઉપાશ્રયે
ખિરાજતા હતા તે અરસામાં મુંબઈથી વિહાર કરતા પૂ. આ.
શ્રી દાનસૂરિજી મ. પણ સુરત તે જ ઉપાશ્રયે પધાર્યા હતા.
તે પ્રસંગે ‘દીક્ષાની જઘન્ય વય’ અંગેના અષ્ટમ શબ્દ
અંગેની ઉક્ત બંને આચાર્યો વચ્ચે થયેલ ચર્ચા અને તે
ચર્ચાના આવેલ સુંદર પરિણામ પર્યંત તમો-શેઠ નેમચંદ
નાથાભાઈ તથા શેઠ મગનલાલ રણછોડભાઈએ સારો પ્રયાસ
કર્યો હતો.

આથી તમોને જણાવવાનું કે-તે ચર્ચાના પરિણામ પર્યંતની
મેં સં. ૧૯૯૨માં પ્રસિદ્ધ કરેલ-‘દિશા ફેરવો’ નામની

બૂકના પેજ ૬ થી ૭ ઉપર લખેલી—“સં. ૧૯૮૮માં શ્રી સુરત મુકામે પધારેલા તે વખતે આપ (પં. રામવિ.) તો તેમની સાથે ન્હોતા, પણ શ્રી જંબૂવિજયજી મહારાજ વિગેરે હતા અને આવી અનેક ચર્ચાઓ ‘સુરતમાં પૂ. શ્રી સાગરજી મહારાજ પણ હોવાથી’ ચર્ચાણી હતી. પશ્ચિમમાં આપનો મત સદંતર ખોટો છે એમ જાહેર થવાનો ટાઇમ આવ્યો ત્યારે—સુરતના રહેવાસી શ્રાવક અમીચંદ ગોવીંદજી એડવોકેટ, શ્રાવક નેમચંદભાઈ નાથા તથા શ્રાવક મગનલાલ રણછોડ મળીને ત્રણ ભાગ્યવાનો—શેઠ નેમુભાઈની વાડીના જુના ઉપાશ્રયમાં (જે હાલ નવો બંધાયો છે) પૂ. શ્રી સાગરજી મહારાજ પાસે આવ્યા હતા અને તે વખતે પરમારાધ્ય પૂ. ગુરુદેવશ્રી ચંદ્રસાગરજી મહારાજ સાહેબ, હું (હંસસાગર) તેમજ નગીન કપુરચંદના પુત્ર નાનુભાઈ હાજર હતા, તે ત્રણેય શ્રાવકોએ કહ્યું કે— ‘સાહેબ ! દાનસુરીશ્વરજી મહારાજ કહેવરાવે છે કે—‘આપની જે જે પ્રરૂપણાઓ છે તે તે અમોને માન્ય છે અને આવની કાલેજ વ્યાખ્યાનપાટે બેસીને હું પોતે તેવું જાહેર કરું એવી મારી ભાવના છે; (કેટલા ઉચ્ચ મહાત્મા !) પણ આપની ઇચ્છા હોય તો શ્રી જંબૂવિજયજી મહારાજ વ્યાખ્યાનમાં તે પ્રમાણે જાહેર કરે !’

આટલી વાત તે શ્રાવકો કરી રહ્યા કે તુર્તજ પૂ. સાગરજી મહારાજએ કહી દીધું કે ‘તેમ હોય જ નહિ ! એમની લાજ તે મારી લાજ છે ! આટલું કબુલ કરું તે જ ખરા છે ! જાહેર બોલાવવાથી શું વિશેષ છે ?’ અને સાથે

અમોને પણ પૂ. શ્રી સાગરજી મહારાજએ ફરમાવી દીધું કે 'હવેથી કોઈપણ સાધુએ દાનસૂરિજીના મતભેદો કોઈના પણ મુખે ચર્ચવા નહિ અને ચર્ચશે તો પ્રાયશ્ચિત આપીશ."

એ વાત જો બરાબર હોય તો તે વાત મુજબનું મારું સ્ટેટમેન્ટ ટાઈપ રાઈટીંગમાં કરાવી તેની નીચે આપની સહી કરીને અને એથીય વધુમાં જો ત્યાંના નામદાર મેજસ્ટ્રેટ સાહેબના પણ સહી સિક્કાપૂર્વક મને મોકલી આપો, એમ શાસનના ભાવિ ઘણા હિતની દૃષ્ટિએ આથી જણાવું છું.

આ લખતો હતો ત્યારે આપનો તા. ૨૨-૧૦-૬૭ નો ક્યાડ મળ્યો છે. આપના લખાણની પ્રસિદ્ધિ પ્રસંગે ક્યાડમાં સૂચવેલી ખીના પણ મહત્વનો લાભ કરનારી નીવડશે. ધર્મલાભ.

શ્રીયુત એડવોકેટ શાહનો આવેલો જવાબ

અમીચંદ ગોવીંદજી શાહ નવાપુરા, કરવા રોડ
ખી. એ. (ઓનર્સ) એલ. એલ. ખી. સુરત

એડવોકેટ તા. ૨૫-૧૦-૧૯૬૭

પરમ પૂજ્ય ઉપાધ્યાય શ્રી હંસસાગરજી ગણિ મુ. વાંકાનેર
આપશ્રીના તા. ૨૩-૧૦-૬૭ના પત્રના જવાબમાં

જણાવવાનું કે-

સંવત ૧૯૮૮માં પ.પૂ.દાનસૂરિજી તથા પ.પૂ.સાગરજી વચ્ચે અષ્ટમ વિ. ચર્ચા થઈ એકમતિ થઈ હતા એ હકીકત હમારી રૂબરૂ ખની હતા તે સત્ય છે. અને તમારા 'દિશા ફેરવો' પુસ્તકમાં પા. ૬ થી ૭ માં લખેલી હકીકત, તેમજ 'પ્રવ્રજ્યા યોગાદિવિધિ

સંગ્રહ પ્રસ્તાવના તિમિર ભાસ્કર'માં પા. ૪૩ ઉપર લખેલી હકીકતો પણ સત્ય છે. તેમજ પ. પૂ. સાગરજી પરના મારા તા. ૯-૧-૧૯૩૮ના પત્રની તમેને મોકલેલ નકલથી પણ ઉપર લખેલી હકીકતોને બરાબર સમર્થન મળશે. વિ.માં હું સાધુમહારાજોના કોઈ ઝગડામાં પડતો નથી અને પડવા માગતો નથી તેની નોંધ લેશોજી. કામકાજ સેવા કરમાવશોજી.

લી:

અમીચંદ ગોવિંદજી શાહના

અનેકાનેક વંદના સ્વીકારશો.

ઉ...પ...સં....હા...ર

સં. ૧૯૮૮ની વડોદરા દીક્ષા નિયામક કમિટિમાં બુહારી સં. ૧૯૮૨નો પૂ. કમલસૂરિજી મ. ના નામનો આ. શ્રી લખિંધસૂ. ની સહીવાળો બનાવટી પત્ર રજુ કરવામાં, સંક્રમકરણ દ્વાગ બીજામાંની-નિજનો ઉત્કર્ષ અને અનિષ્ટ માનેલનો અપકર્ષ ચીતરેલી-પ્રસ્તાવનામાં અને સં. ૧૯૮૫ની પટ્ટધરની (અનિષ્ટને પટ્ટધરપણામાંથી ઉડાવા દેવાના કાવાદાવામય) નિર્રથક ચર્ચામાં અસત્ય લખાણો કરવાની પડી ગયેલી દેવને વશવર્તી બનીને નવા વર્ગના જંબૂવિક્રમે ઉપર જણાવ્યા મુજબ તેમના ગત વર્ષની-'પ્રસ્તાવનાતિમિરતરણિ' નામની બૂકમાંના પૃ. ૪૮ ૪૯ ઉપર 'કોણ પૂછનાર છે?' એમ ધારીને (મારી ગત વર્ષની 'પ્રસ્તાવનાતિમિરભાસ્કર' બૂકમાંની (સં. ૧૯૮૮માં સુરત થએલી 'અષ્ટમ'ની ચર્ચાવાળી વાતમાં) મને ઉદ્દેશીને "તેના ગુરુઓ તરફથી સાચું બોલવાનું શિક્ષણ મળ્યું જ ન

હોઈને તેઓ જુઠું બોલવામાં જરાયે ગાંજ્યા બન્ય તેમ નથી. ***
તેમણે લખેલી-“પૂ. દાનસૂરિજીએ પૂ. આગમોદ્ધારક આ. મ.
શ્રીની તમામ પ્રરૂપણાઓ મારે સ્વીકાર્ય હોવાનું ત્રણ શ્રાવકો
સાથે કહેવડાવ્યું” એ વાત સીતા રાવણનો સ્વીકાર કરવાનું
કહેવડાવે; તેવી ધરા જુઠી છે” ઇત્યાદિ બલજનોચિત
આક્ષેપાત્મક લખાણ કરાવીને છેવટે-“એવી કોઈ બીના બની જ
નથી” એમ પણ લખાવી નાખવાનું દુસ્સાહસ કરેલ છે !

પરંતુ સત્યના સેવકનું સત્ય આ દુષ્પ્રમકાલે પણ
શાસનદેવ ઝગકાવવા સજ્જ હોવાની ખાત્રી આપતું-તે સં.
૧૯૮૮માં સુરત થએલ ચર્ચા અંગેનું આ ઉપરનું આદિથી
અંત પર્યંતનું-સમગ્ર લખાણ મધ્યસ્થ ભાવે વેધક દષ્ટિએ
વાંચવાથી સુસજ્જનોને ખાત્રી થશે કે-“પોતાની ‘અષ્ટમ’ નો
‘અષ્ટ’ એવો ખોટો અર્થ કરીને ચાલવાની અબુધજનગ્રાહ્ય
વાતને સાચી લેખાવતા રહેવાના દુરાગ્રહવશાત્ જ ધરા જુઠાઈનો
સ્વાંગ ધરીને જંબૂવિજયે મારી તે સં. ૧૯૮૮માં સુરત થએલી ચર્ચાની
અક્ષરશઃ સત્યબીના બદલ મને એ પ્રકારે જે ધરા જુઠું
લખનાર તરીકે જણાવવાનું બનેલ છે, તથા ઉપરંભાએ રાવણનો
સ્વીકાર કરવાનું કહેવડાવેલું જ’ એમ જાણવા છતાં સીતાના
બહાને તે વાતને પણ અસત્ય લેખાવવાનું પાપ કરાવવું પડેલ
છે. ખાકી સં. ૧૯૮૮માં સુરત થએલી ચર્ચામાં પૂ. આ.
શ્રી દાનસૂરિજીએ પોતાની ‘અષ્ટમ’ના અર્થનો ભૂલનો સ્વીકાર
કરવા ઉપરાંત પૂ. આગમોદ્ધારક આ. મ. શ્રીની તમામ જ
પ્રરૂપણાઓનો પણ સ્વાકાર કરેલ હોવાની વાત તો દીવા જેવી જ
છે, એમ તો તે જંબૂવિજય પણ જાણે જ છે, છતાં નિહવે છે.”

અવતરણ :- સં. ૧૯૫૨-૬૧ અને ૮૯માં તે વર્ગે, ભા. શુ. ઉદ્યાત્ ચોથના અણગળ ખ્હાને ભા. શુ. ૫ ના ક્ષયવાળા શ્રી સંઘસ્વીકૃત ચંડાંશુચંડુપંચાંગને તે તિથિના એક જ દિવસ માટે છોડીને શ્રીસંઘને બહિ માન્ય એવા ભા. શુ. ૬ના ક્ષયવાળા અન્ય કોઈપણ પંચાંગને-તેવા વિચારવાળા વધુ જણના તોરમાં-પકડીને ઉદ્યાત્ ચોથે સંવત્સરી કરવાનું અઘટિત આચરણ કરેલ, ત્યારે શાસનપક્ષ તરફથી તેમને કહેવામાં આવેલ કે-“એ રીતે એક દિવસ માટે શ્રીસંઘ-માન્ય પંચાંગ છોડી નું અને બીજા દિવસથી તો પાછું તે જ તે જ પંચાંગ આદરવું ! એ તો છેલ્લીના ખેરણા જેવી વાત છે : છતાં જૂથના બળે એક દિવસને માટે તે સંઘમાન્ય પંચાંગને છોડીને જે અન્ય કોઈ બીજું પંચાંગ આદરી શકે છે, તો તે બીજા પંચાંગના આધારે પણ કાર્ય ચાલવાનું સંઘથી નક્કી કરો તો તેમાં કાંઈક તો ડહાપણ મનાય.”

શાસનપક્ષની તે સલાહથી તે વર્ગે, તેવા પ્રસંગે એ પ્રકારે બીજા પંચાંગનું શરણ લેવામાં પોતે પણ પોતાને અવિચારી માવતો થયેલ.

પરિણામે બન્યારે સં. ૧૯૬૨ના ચંડાંશુચંડુ પંચાંગનાં ભા. ૦ શુ. ૦ એ પાંચમ આવેલ, ત્યારે અન્ય પંચાંગમાં ભા. ૦ શુ. ૦ ૬ એ હોવા છતાં તે વખતે તે વર્ગે એ ૬ વાળું અન્ય પંચાંગ લેવું બંધ તો કર્યું જ; પરંતુ ચંડાંશુચંડુ પંચાંગમાંની તે લૌકિક બે પાંચમને આરાધનાના લોકોત્તર જૈનપંચાંગમાં પણ એ પાંચમ મનસ્વીપણે જ માનવાનો નવો જ ટુક્કો રચ્યો !

એમના સમુદાય સિવાયના કેટલાય સાધુભગવંતોના વંદન બંધ કરાવી દેત.

શ્રી રામસૂરિજી મહારાજને શ્રી રતિલાલ જીવણલાલે એકવાર ૩૫૩ કહેલું કે-પુનઃ નેમિસૂરિજી મહારાજના સંઘાડામાં બ્રહ્મચર્યનું પાલન બહુ કડક રીતે થાય છે, એ આનંદની વાત છે. ત્યારે આ નવામતિસૂરિજી બોલેલા કે- ‘ચકવત્તી’નો ઘોડો પણ બ્રહ્મચર્ય પાળે છે !’ આ રીતે એમને મન બ્રહ્મચર્યની કિંમત જ નહોતી. એ સાંભળાને શ્રી રતિભાઈ પણ હેબતાઈ ગયા હતા.

જ્ઞાનાવરણીય કર્મ બાંધવાનું તો એમને ડગલે ને પગલે હતું. એકવાર વલ્લભસૂરિજી મહારાજ વિરૂદ્ધ ગાંધી પત્રિકાઓ નનામી છપાવેલી, પોલીસને ભાળ મળી ગઈ, ઉપાશ્રયમાં પડી હતી, પકડાય તો કેસ થાય. બહુ-શિક્ષા થાય તેમ હતું. એટલે ભૂગર્ભ ગટરમાં આખે આખો થોકડો નાખી દેવાની શ્રી રામસૂરિજીએ રતિલાલ જીવણભાઈને આજ્ઞા કરી. રતિભાઈ નાખી પણ આવ્યા ! હવે એ કહે છે કે ‘કોઈ પૂર્વભવના પાપને લીધે હાથ તો ડુંઠો છે, છતાં આ હાથે મેં જ્ઞાનાવરણીય કર્મ પણ રામસૂરિના સંગે આ રીતે બાંધ્યા છે, હું કયા ભવે છુટીશ ?’

વલી એક બીજી વાત પણ તેમણે મને કરી હતી કે- ‘રાત્રે માત્રુ કરવા ઉપાશ્રયની બહાર જતાં અને લીલોતરી ઉપર ચાલતાં મેં સગી આંખે જોયા છે.’ એટલે જ શ્રી

રતિભાઈ જે પહેલા તેમના પ્રત્યે ખુબ રાગી હતા તે ન રહ્યા. ૧૯૮૮ નું ચોમાસું પણ વઢવાણમાં તેમણે જ મહેનત લઈ કરાવેલ, પણ એ ચોમાસામાં બ્યારે યુવકસંઘવાળાએ કેટલીક નહિ કહેવા જેવી અને નહિ લખવા જેવી બાબતો રતિભાઈના કાન પર મૂકી, સાબિતીઓ પણ બતાવી, ત્યારથી રામસૂરિજીને એ પૂર્ણરીતે ઓળખી ગયા; પણ જૈનસાધુનું બહાર ન બોલાય શાસ્ત્રન નિંદાય એટલે મૌન ધારીને રહેલા છે, અને પહેલા તે આગરજીમહારાજને જીદી ગણતા હતા તે ભૂલ પણ તેમણે સુધારી લીધી છે.

આ થઈ આડી વાત, પણ જરૂરી લાગી એટલે લખી છે. આ. શ્રી વિજયપ્રેમસૂરિજી મ. ને અને શ્રી સમસુરિજીને નહોતું બનતું એ વાતને પણ આપે ઠીક ઠીક ખુલ્લી કરી છે. એટલે ગુરુના નામે ચરી ખાવાનું બંધ થાયઃ ઠીક પડે ત્યારે ગુરૂને ગાળો દેરી અને ઠીક પડે ત્યારે ગુરુને આગળ કરવા આ એમની કાયમની રમત હતી.

૧૯૮૮ ના વઢવાણના ચોમાસામાં આચાર્યશ્રી દાનસુરિજી મહારાજની સ્થિતિ તો શ્રી રામવિજયજીએ કફેાડી કરી મૂકેલ અને ત્યારથી તેઓ બળતા હતા, પણ બ્યાખ્યાનકાર જબરા એટલે પોતાને પણ લે ઉતારી પાડ્યો તો? એ વગેરે બીકે મુંઝાઈ મુંઝાઈને તેઓ રહેતા હતા, એ વાત પણ અક્ષરશઃ સત્ય છે.

અને છેલ્લે વૈદને ફોડવા બાબતનું કાવત્રુ આપે જે પકડી પાડ્યું તે તો જગ બહેર વાત છે. સૂર્યને બતાવવા કાંઈ દીવો થોડો કરવો પડે? મુયં જ સ્વયં પ્રકાશિત છે, એમ વૈદને ફોડવા બાબતના પુષ્કળ

મહાન કલેશનું કારણ છાશવારે ઉભું કરે છે એ નક્કી હવે તો તેમને માનનારા વર્ગને પણ લાગશે જ.

ઉલોઘ મુક્તાબાઈ જ્ઞાનમંદિર બાબતનો ઉલ્લેખ પણ મનનીય છે.

પેજ ૧ થી ૩૧ સુધીમાં જે ઇતિહાસ આપેરજી કરેલ છે, તે અક્ષરશઃ સત્ય છે. કારણ કે-તેમાંની ઘણી વાતો મને ૧૯૯૬-૯૭માં પ્રાપ્ત થઈ હતી અને આધાર લાયક પણ હતી; પરંતુ વધુ પડતા મારા દૃષ્ટિરાગના કારણે એમાં શાસનને કાંઈક ફાયદો હશે એમ માનીને મેં ગણુકારી નહોતી. વલી એ પક્ષના જીઠાણામાં ફસાયેલો હું પૂજ્ય સાગરજી મ. સાહેબ સામે પણ પૂર્વ-ગ્રહીત હતો. તેમને હું જીદી અને આગ્રહી ગણતો હતો. કારણ કે-એ પક્ષવાળાને એ બે શબ્દો બહુ સારી રીતે પ્રચારમાં મુકતા આવડતા હતા. ‘શ્રી સાગરજી મહારાજ જ્ઞાની તો ઘણા છે, પણ અમુક વખતે કાંઈક પકડાઈ જાય છે પછી એ છોડતા જ નથી’ એમ કહીને ‘સંઘના મોટાભાગે શ્રી આત્મારામજી મહારાજે પાંચમના બદલે છઠ્ઠો ક્ષય કરવાની કરેલી આજ્ઞા સ્વીકારેલી અને ફક્ત શ્રી સાગરજી મહારાજ અને તેમના થોડા જ સાધુઓએ ત્રીજનો ક્ષય કરેલો, એ વાતને બહુ ચગાવતા હતા. આથી હું અને મારા જેવા અન્ય, શ્રી સાગરજી મહારાજ પ્રત્યે પૂર્વગ્રહિત થઈ ગયા હતા, આ એક નક્કર હકીકત છે

ચોમાસાની દીક્ષા અને ગર્ભાષ્ટમવાળા પ્રકરણો નવામતી-ઓના અજ્ઞાનનું પ્રદર્શન કરે છે અને ચેનકેન શ્રી સાગરજી મહારાજને ઉતારી જ પાડવાની મેલી મુરાદ કેટલી હદ સુધી હતી તે પ્રકાશમાં આણે છે.

આચાર્ય શ્રી દાનસૂરિજીએ ભૂલ ભલે કબુલ કરી પણ એ ભૂલ કબુલ કરતી વખતે કેટલા હાજર હતા ? વળી અમુક વરસે માણસો ભૂલી પણ જાય, એટલે અમુક સમય ગયા પછી પાછો નિંદ પ્રચાર શરૂ કરી 'વાનો તો એ ધંધો લઈ બેઠા હોય પછી અવળું શું ન પ્રચારે ?

પેજ ૩૫-વિવિધ પ્રશ્નોત્તરના બીજા ભાગમાં ૧૭૯મો ફૂટ પ્રશ્નોત્તર ઉપજાવી કાઢનારાને બીજા મહાવ્રતની પરવા પણ ક્યાં હતી ?

આ નવામતીઓએ શ્રી વલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજ વિરુદ્ધ બોલવામાં તો માત્રા મૂકી દીધી હતી, પણ અમે દ્રષ્ટિરાગવાળા એ વખતે એ બધું સાચું જ માનતા હતા અને એથી તો મેં શ્રીવલ્લભસૂરિજી મહારાજ ધ્રાંગધ્રા પધારેલા ત્યારે વંદના પણ નહીં કરેલ : કારણ કે- વલ્લભસૂરિજીને વંદના કરવાથી પાપ થાય છે વિગેરે તેઓએ અમને ઠસાવી દીધેલ; છતાં સંમેલનમાં એવું બોલ કે- 'અમારે કાંઈ વધો નથી' ત્યારે જુઠાણાની હદ વળેટી ગયા કે બીજું કાંઈ ?

‘દિશા ફેરવો’ મેં ખુબ વાંચેલ છે, અને તેમાં આ નવા મતવાદીઓના જુઠાણાને જે પડકાર આપ્યો છે તેને લીધે જ તેમના હાડ ગાળવા લાગ્યા હતા, નહીં તો આ લોકો

પૂરાવારૂપે “પર્વતિથિનિર્ણય” ગ્રંથ કે-જેમાં શાસનના આધાર-સ્થંભોના પત્રો-અભિપ્રાયો વિગેરે પણ પ્રસિદ્ધ થયેલ છે અને શાસ્ત્ર અને પરંપરાના આધારો પણ આપેલા છે, તેમજ વૈદને ફેાડવાના પુરાવાઓ પણ બહાર પાડેલા છે. એટલે એ પુસ્તક દ્વારા તો આપે ખુબ ખુબ શાસનસેવા અથવા તો કહો કે-આપે આપની પવિત્ર ફરજ બજાવી છે. એ દળદાર ગ્રંથને મેં અનેકવાર વાંચ્યો છે, છતાં પણ વારંવાર વાંચવાનું મન થયા કરે છે ! એટલે એને લગતી હકીકતો પણ આપના આ પુસ્તકમાં જે રજુ કરી છે તે યોગ્ય જ કયું છે.

અને છેલ્લે-‘વિવેકદર્શન’ બહાર પાડનારમાં સાધુપણું તો કયાંથી હોય ? પણ ભદ્રિક શ્રાવકમાંથી પણ નીચે ગયેલ જણાય છે. નહીં તો આટલા બધા જુઠાણા તે શા માટે છપાવે ?

‘તપાગચ્છલક્ષક’ શ્રી સાગરજી મહારાજને કહેવાવાળાને ખબર નથી લાગતી કે-શ્રી રામસૂરિજી અને જંબૂવિજયજી સાધુગુણલક્ષક જ છે. નહી તો પાચારૂપ પાંચ મહાવ્રતોના પાલનમાં શા માટે બેઠરકારી દાખવે ? શા માટે બાણીબુઝીને મહાવ્રતોનું ખંડન કરે ?

શ્રી જંબુવિજયજીનું વઢવાણનું એક વ્યાખ્યાન પણ ચાદ આવે છે. તેમણે કહેલું કે- “તમે બધા સાતે ય વ્યસનો-માંથી છ વ્યસનો તો સેવો છો : જુઓ-શિકાર તો બણે દુકાને બેઠા હો ત્યારથી જ શોધવામાં મશગુલ હો છો, એટલે કે-હમણાં કોઈક આવે અને એને છેતરૂં : પછી ચોરી તો

ઘણી કરે છે. ઓછું આપવાની, કર નહી ભરવાની વિગેરે. અને પરસ્ત્રી સામે શું તમે નજર ક્યાં વિના રહો છો ખરા ? નાટક પણ જોવા જવ ત્યારે શું પરસ્ત્રીને નથી જોતા ? અને જુગાર તો તમે જે સદ્દાના વેપાર કરો છો તેમાં શું ફેર છે ? અને દવામાં પણ દારૂ માંસ તો તમે વાપરો જ છો ! હવે છેલ્લે રહી વેશ્યાની બાબત : એથી તમે અલગા હો એ બને, બાકી છ વ્યસનો તો તમે રાત દહાડો સેવો છો. પછી તેણે શ્લોક પણ અવળો કહેલો. એટલે કે-બીજું પાદ પહેલું જણાવીને કહેલ કે-पापधिचौर्यं परदारसेवा, धूत च मांसं च मुरा च वेद्या । एतानि सप्त व्यसनानि लोके, घोरानिघोरं नरकं (नयंति ते अहमे) ब्रजन्ति ॥ આવા ઘોર નરકમાં લઈ જનારા સાત વ્યસનોમાંથી છ વ્યસનો તમે સેવતા હોવા છતાં તમે પાંચમે ગુણઠાણે છો એમ કઈ રીતે તમે કહી શકો ? ”

(તે બદલ મારે તરત પૂછવું હતું કે-શ્રાવકને અર્થદંડ તો કહેલ છે તેમાં તે છ વ્યસન ક્યાંઈ કહ્યા છે ? પણ પૂછ્યું ન હોતું.)

મને તો એમ પણ પૂછવાનું મન થયેલ કે- “તમે છઠે ગુણઠાણે ગણાવ છો તેમાં તમે પણ ‘કોઈ આવે ને અમુક કામ કઢાવું’ વિગેરે પ્રકારે તે છએ વ્યસનો સેવતા જણાવ છો એટલે વેશથી સાધુ છો.” છતાં નહી પૂછવાનું કારણ-તેમના અંધશ્રદ્ધાળુઓ આગળ જ બેઠા હતા, નાહક વ્યાખ્યાનમાં ધાંધલ થઈ જવાનો ભય લાગેલો. એટલે પૂછવાનું માંડી વાળેલું અને પછી વ્યાખ્યાનમાં જવાનું પણ માંડી વાળેલ.

સાહિત્યની ખબર પડી. તેવા પ્રકાશન કરતાં આગમીક સાહિત્યનું પ્રકાશન કરે, આવા ઝગડા મૂકી દે તો સારું. બાકી મૂળથી જ ખોટા પ્રચાર કરવામાં પાવરધા છે. સામાને ઉતારી પાડવા એ એનો સિદ્ધાંત છે. પૂ. સ્વ. વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મ. માટે ઘણો ઝેરી પ્રચાર કર્યો, પણ કાવ્યા નહિ. અંતે બે તિથિ કાઢી ! તે પણ અંતે મૂકવી પડી ! છતાં હજુ બીજી બીજી રીતે ખોટા પ્રચાર કરતા થાકતા નથી ! પણ તમો સાચા દાખલા-દલીલો આપી ખુલાસા જાહેર કરો છે એટલે વાચકોને સાચી બીનાની સમજ સારી પડે તેમ છે.

પં. શ્રી ચંદનવિજય (જી મ.) ગાણી વડોદરા

આસો વદ ૭ બુધ

૯- આપની ‘વિવેકદર્શનનું-પ્રદર્શન’ ખૂક મળી. નવા મતની દુર્ગંધીપદાર્થને પણ શરમાવે તેવી ગંદી ભાષાપૂર્ણ લખાણવાળી ખૂક તેનેય શોભાસ્પદ નથી. આપે નવામતવાળાઓને તે દુર્નાતિમાંથી સન્માર્ગે લાવવાની સફળબુદ્ધિએ તે તે પ્રસંગોના પૂરાવાઓ આપવા સાથે શાસ્ત્રીયપૂરાવાઓ પણ આપીને સચોટ પ્રતિકાર કર્યો છે. આતો ભગવાન મહાવીર પ્રભુનો માર્ગ છે : તેમાં કલ્પિત ગમ્પાં ન જ ચાલે. ગોશાલા જેવા જખરા વિરોધીનાં પણ ગમ્પાં ન જ ચાલ્યાં. આપનું લખાણ, સત્યપ્રરૂપણ કરવાની નીડરતાપૂર્ણ ધગશને મૂર્તસ્વરૂપ આપી રહ્યું છે. આ પુસ્તકમાં આપનો ભાવદયાયુક્ત જે પ્રયાસ થયેલ છે તે ખરેખર પ્રશંસનીય છે. બિરુદને સફલ કર્યું ! ધન્ય છે !

(પં. શ્રી) સુર્યસાગર (જી મ.) અમદાવાદ આસો વદ ૬
૧૦- મોકલાવેલ 'વિવેકદર્શનનું-પ્રદર્શન' પુસ્તિકા
મળી. સાધન વાંચી છે. 'શ્રીશંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ અને
વિવેકદર્શન' બૂકમાંના ગાળોના સમ્રાટ નિત્યાનંદ વિ ના
નિંદતર લખાણે શ્રી સંઘની શાંતિમાં અર્થશૂન્ય વિશ્લેષ ઊભો
કર્યો છે. તેમની પુસ્તિકામાંના-વાંચતાં જ ઉશ્કેરાટ પેદા કરાવે
તેવા અંગત, ઉપજાવી કાઢેલા અને ગલીય-આક્ષેપોને પણ
આપે પીઠ જઘને તેમની એકેએક વાતના વગર આવેશે અને
પ્રૌઢભાષાથી વણી વણીને સુંદર અને સચોટ ઉત્તરો આપવા વડે
પુસ્તિકાને સર્વજનપ્રિય બનાવી છે, જૈનસમાજને તેઓથી
સબગ કરી દેવાનું ભગીરથ કાર્ય કર્યું છે અને તેના સુંદર
ફલ તરીકે પ્રભુશાસનની અભૂતપૂર્વ સેવા બજાવવાનો મહાન્
આભિકલાભ પ્રાપ્ત કર્યો છે.

નિત્યાનંદવિજય, તેની તે ગંદી બૂકમાં જે શ્રીસંઘના
પ્રાણસમા પૂ. બહુશ્રુત ધ્યાનસ્થસ્વર્ગત આગમોદ્ધારક આચાર્ય-
પ્રવરશ્રીને પણ અપ્રહીત ભાષા પ્રયોગથી ગાળો ભાંડતાં
સંકોચાએલ નથી તે તેમના ગુવાંદિ જ તેવા હોવાનું ઘોંટક
છે. કારણકે-એના વિટવેડા વિટના ફરજંદને જ આવડે.

પ્રભુશાસન અને શાસનની અવિચ્છિન્ન પરંપરાનું રક્ષણ
કરવામાં (આના સન્માર્ગ લોપકને નીડર પણે અને સપ્રમાણપણે
અવાક બનાવા દેવાને સમર્થ એવો) આપનો આ કાળો ત્રિવિધે
સ્તુત્ય છે.

આગમોદ્ધારકશિશુ-કંચનસાગરગણિ ભાવનગર
તા. ૨-૧૧-૬૭

,નવામતિના વિવેકદર્શનનું-પ્રદર્શન' અંગે અભિપ્રાયે।

૧- આપે મોકલાવેલ વિવેકદર્શનનું-પ્રદર્શનની એક ખૂક મળી. ધન્યવાદ.

(આ. શ્રી) વિજયસમુદ્રસૂરિ દિલ્હી તા. ૧૩-૧૦-૬૭

૨- આપશ્રી તરફથી મોકલાવાએલ પુસ્તિકા મળી. વાંચીને ઘણું ઘણું જાણવા મળ્યું. 'વિવેકદર્શન' પુસ્તિકાનો જવાબ ઘણો જ યોગ્ય છે. 'વિવેકદર્શન' નામ આપીને અને પરમાત્મા શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ પ્રભુના ભવવર્ણનની સાથે જોડીને લેખકે અવિવેકને જ પ્રગટ કર્યો છે. ખરેખર જે પુસ્તકને વાંચતા મને લેખક પ્રત્યેનો મારો પહેલાં આદર હતો તે પણ નાશ પામ્યો અને એમ પણ થયું કે- સ્વ. પૂ. પાદ સાગરજી મ. જેવા મહાપુરુષ માટે યદ્વાતદ્વા લખીને શાસનને લેખક શું લાભ કુરી દેવા માગે છે? ખેર, લેખકને સત્યમાર્ગનું દર્શન થાય. એજ લાવના. ધાનેરા તા. ૧૦-૧૧-૬૭

(આ. શ્રી) વિજયરામસૂરિ (જીમ. ડેલાવાળા)

૩- કોપી મળી. પ્રતિકારની સામે પ્રતિકાર એ ભવિષ્યનો ઇતિહાસ છે, આ પુસ્તિકા એ વાતની સાક્ષી પૂરે છે.

(આ. શ્રી) સુશીલસુરિ શિરોહી તા. ૧૬-૧૦-૬૭

૪- 'વિવેકદર્શનનું' પ્રદર્શન'ની ખૂક મળી. આપે સવિસ્તરથી સચોટ જવાબ આપ્યો. શાસનહિતની ખાતર સદ્ભાવનાથી લખનારા, જન્મમરણના ફેરા કાપી ખુબ જ યશ મેળવે. (ઉપા. શ્રી) ધર્મ વિ. (મહારાજ) ત્રાપજ આસો વ. ૧૧

૫- નવામતિની ગાંદીભાષાથી સદંતર જુઠા અને સજ્જનને અછાજતા ગલીચ આક્ષેપોથી ભરેલી 'પ્રસ્તાવના

તિમિર તરણિ' બૂકનો સચોટ જવાબ આપનારી તમારી 'વિવેકદર્શનનું-પ્રદર્શન' નામની બૂક મળી છે. વાંચતાં જૈન-શાસન જયવંતુ ભાસ્ત્યું ! શાસનસેવાની અન્નેડ ધગશને ભૂરિ ભૂરિ અભિનંદન.

પૂ. ઉ. શ્રી ધર્મસાગરજીગણિપ્રશિષ્ય

ઉ. શ્રી દર્શનસાગરજી ગણિ

અમદાવાદ તા. ૩-૧૧-૬૭

૬- આપની પુસ્તિકા મળી. અભિપ્રાય માટે લખ્યું, તે તે પુસ્તક જ પોતાનું સત્યપણું જણાવે છે. આ સમયમાં એની જરૂરીઆત જણાતી હતી, જેથી વાંચી સંતોષ થયો છે. તેમાં લખવા પ્રમાણે સામા પક્ષના વિચારોની એકવાક્યતા થાય તો આજના સમાજ ઉપર સુંદર અસર થઈ શકે. બહારથી 'શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ અને વિવેકદર્શન' નામ રાખીને તેમાં નહિ લખવા લાયક બાંજું ઘણું લખી નાખીને પુસ્તક અગ્રાહ્ય બનાવ્યું તે જ બુદ્ધિનું પ્રદર્શન છે.

ઉપાધ્યાય શ્રી પ્રિયંકરવિજયજી-ખેરીવહી-સેનેટેરીયમ તા. ૫-૧૧-૬૭

૭- આપના તરફથી 'વિવેકદર્શનનું-પ્રદર્શન' બૂક મળી. 'પ્રસ્તાવનાતિમિરતરણિ'માં લખેલ બીનાઓની સત્યમંશોધન દષ્ટિએ કરેલી સમીક્ષા, તે આ પુસ્તકની નોંધપાત્ર બાંના છે. ઉપા. શ્રી જયંતવિજયજી (ડલાવાળા) પાલેજ આસો શુદ્ધ ૧૦

૮- આપે મોકલાવેલ- 'વિવેકદર્શનનું-પ્રદર્શન' તથા 'પ્રસ્તાવનાતિમિરભાસ્કર' બંને બૂકો વાંચવાથી બે તિથિવાળાના

મેં પાલીતાણા નજરોનજર નિહાળ્યું છે કે-તેમનામાં માર્ગાનુસારીપણું પણ નથી. મને જુદું બોલવાની અને જુદું લખી દેવાની ફરજ પાડનાર જબૂવિજયજીમાં દુન્યવી પ્રમાણિકતા પણ ક્યાં રહી? માર્ગાનુસારીનો પહેલો ગુણ તો પ્રમાણિકતા જ છે. જેમ ગૃહસ્થપણામાં પ્રમાણિકપણે રોટલો રળવો તેમ સાધુતામાં પ્રમાણિકપણે સાધુજીવન ગાળવું એ બન્ને સરખું છે. જે તેમને તો પાળવું નથી જ. જ્યારે તેવી ખોટી રીતે બીજને ઉતારી પાડવાનો ધંધો લઈ બેસીને શ્રાવકોમાં પોતાના ઉંચા સાધુ-પણાની પોતે તેવી ખોટી રીતે છાપ પાડતા હોય એમ બતાવ્યારે સુરજનોથી તેઓ ફેંકાઈ જાય તેમાં નવાઈ શું?

ટાઈટલ પેજ ઉની વિનંતિ ઘણીજ યથાર્થ છે; પરંતુ પેજ ૪માં ‘હાથ જોડીને વિનવીએ છીએ’ એ લખાણ મને પસંદ પડ્યું નથી. તેઓ શું અજાણમાં આ બધું કરે છે? અને શું તમે હાથ જોડો એટલે એ કારેલાં મીઠા બનશે? હા કારેલાં તો કદાચ ગોળ નાખવાથી મીઠા પણ બને, પણ કડવી તુંબડી મીઠી ન બને. એને તો પરઠવવીજ પડે. છતાંપણ સંઘની શાંતિ માટે-‘નવો વર્ગ’ એમ કરતાંય જો આબું કરે તો ઠીક’ એ દૃષ્ટિએ લખ્યું હોય તો વાત જુદી.

એને મીઠા બનાવવાની રીત એ જ છે કે-શ્રાવકસમાજ તેમને ફરજ પાડે ! બાકી એમને પશ્ચ તાપ થાય અને એ સુધરી જાય એવું મને તો લાગતું જ નથી. છતાં આપ શાસનકંટકોદ્ધારક હોવાથી ભલે થઈ શકે તો કાંટાનો

ઉદ્ધાર કરો, મને કશો વાંધો નથી; પણ આ કાંટો ગોરડનો છે, બાવળનો નથી એમ મારો અનુભવ કહે છે. એટલે આપે તેને પણ સુધારવો જ ધાર્યો હોય તો એ માટે પ્રથમ તો આપે એ કાંટાની અણીને તેમના હજુ અનેક પકડવા બાકી રહેતાં ભેરદાર જુઠાણાંરૂપ પથરથી ઘસી જ નાખવી પડશે: આમાં દયા કરશો તો ધાયું” કલ બેસવામાં મને તો શંકા જ રહે છે.

અત્યારે તો આટલેથી જ અટકું છું. લાંબા લખાણના કારણે બે આપને કાંઈ તકલીફ પડે તો અત્યારે જ ક્ષમા માગી લઉં છું.

લી.

આપની ચરણરજ

કાન્તિલાલ ખીમચંદ શાહના

૧૦૦૮ વાર વંદણા અવધારશોજી.

નોંધ:- ઉપરના પત્રમાં વાચક મહાશયોને નવામતીઓનું આંતરિક સ્વરૂપ યથાતથ્ય છતાંય તે પત્રના લેખક શ્રાવક કાન્તિલાલભાઈ, પોતાના જાત અનુભવ પુરતું જ જણાવી શકેલ હોઈને સુસજ્જનોએ, તેઓનું આંતરિક સ્વરૂપ તે કરતાં તો કેઈ ગુણુ વધુ ભયંકર હોવાનું માનવું રહે છે.

હં...સ...સા...ગ...ર

૧૧- આપે મોકલાવેલ પુસ્તિકા મળી છે. સાંગોપાંગ લક્ષથી વાંચી છે. શ્રી દેવસૂરતપાગંધસામાચારી ઉચ્છેદક નવામતિના નિંદા, અશ્લીલ અને નિર્મૂલપ્રાયઃ પ્રચાર સામે આપશ્રીનો અન્યથી અશક્ય એવો સાધાર અને પ્રૌઢ દલીલોથી ઘડાએલો એવો સચોટ પ્રયાસ અતિપ્રશંસનીય છે. શાસનદેવ આવા અતિઆવશ્યક શાસન સંરક્ષણનાં ત્રિવિધ અનુમોદનીય કાર્યમાં બે હાથે સહાય કરતા હોય તો ચાર હાથે સહાય કરે, એ જ શુભેચ્છા.

પ્રબોધસાગરજી ગણી-સુરત આસો વદ ૧

૧૨- આપની ‘વિવેકદર્શનનું પ્રદર્શન’ની પુસ્તિકા મળી. વાંચી રોમાંચિત થયો છું. શાસનરક્ષણનું આબું કાર્ય આપશ્રી સિવાય કોણ કરે ? આવી જુની જુની વાતો કોણ જાણી શકે અને આવી સર્વગ્રાહ્ય ભાષામાં ગોઠવીને કોણ રજુ કરી શકે ? એ તો આપ એક જ. આપનું કાર્ય ખરેખર સર્વ કોઈને પ્રશંસનીય છે.

ત્રૈલોક્યસાગરજી ગણી-વેજલપુર આ. શુ. ૧૦

૧૩- આપકા- ‘નવામતિના વિવેકદર્શનનું પ્રદર્શન’ સંજ્ઞક ઐતિહાસિક પુસ્તક મીલા. સાઘંત પઢને કે બાદ મુએ તો પ્રભુશાસનકા અંતર્યામી ઉપયોગી એસા મહાન્ ગ્રંથ લગા ! યહ પુસ્તક, શ્રી જિનશાસનકે અનુરાગી લોગોંકો શાસનકી સત્ય બાતાં સમજનેકે લીયે અતીવ ઉપયોગી હૈ, ઔર બહોત વિષયોંકા તલસ્પર્શી અનુભવકા સાક્ષાત્કાર સ્વરૂપ હૈ. પ્રભુશાસનકો ઈદ્વિપતબાતોંસે વારંવાર ડંખ દેનેવાલે વીંછુઆ,

યહ પુસ્તક પઢનેકે બાદ અપના ગર્ભજપનેકા કૃત્રિમ દર્શાવ કરને મેં શરમીંદ બના રહેગા, એસા મુઝકો લગતા હૈ. શાસનદેવ ઉનકો સદ્બુદ્ધિ દેવે કી-જૈસે યહ પુસ્તક પઢકર સચ વસ્તુઓંકા સ્વીકાર કરે.

શાંતિસાગરજી ગણી-બડોદ (મધ્ય પ્રદેશ) તા. ૧-૧૧-૬૭

૧૪-આપે મોકલાવેલ 'વિવેકદર્શનનું-પ્રદર્શન' બૂક મળી છે. વાંચી ઘણો જ સંતોષ થયો છે. નવામતીઓનાં મૂળીયાં મૂળમાંથી જ ઉબડી જાય તેનું સચોટ અને મુદ્દાસરનું લખાણ કરવા દ્વારા નવામતીઓની કપટજાળને આપે ભારે ખામોશ અને ખંતથી છતી કરી બતાવી છે. શાસનપ્રેમીઓનાં ધર્મપ્રિય હૃદયોનાં હેતને ઉછાળનારા આ વધુ નોંધપાત્ર અને ત્રિકરણયોગે અનુમોદ્ય કાર્યથી આપશ્રીએ ખરેખર શ્રી દેવસૂર તપાગચ્છની અવિચ્છિન્ન સામાચારીના રક્ષણનું ટોચનું કાર્ય કર્યું છે. શાસનનાં સંરક્ષણ અંગેનાં આપશ્રીનાં તમામ પ્રયત્નો જૂબ જ ધન્યવાદને પાત્ર છે.

મને લાગે છે કે- 'પોતાના બોલ, માન અને સ્થાનને સાચવવા માટે વર્ષોથી શાસનહિતને હણીને પ્રવર્તત નવામતીઓને આ પુસ્તક વાંચીને દિલમાં કાંઈક પણ આરાધક-ભાવ હશે તો પોતાનાં દુષ્ટદૃત્યો બદલ પશ્ચાત્તાપ થશે.'

વિ.- રૈવતસાગરજી ગણી-ધુલીયા તા. ૧૩-૧૦-૬૭

૧૫-આપ પૂજ્યશ્રી તરફથી પુસ્તિકા મળી છે. અં. ૧૬૯૨થી શાસનની સૂતક-અહણ-અસજ્જાય-ખારપર્વી વગેરે

સંખંધીની શાસ્ત્રીય આચરણાઓને જૂથના બળે ખોટી રીતે ખોટી લેખાવવાની વર્ષોથી ધૃષ્ટતા દાખવી રહેલા નવાપંથીઓને આ પુસ્તકમાં આપશ્રીએ વાસ્તવિક સ્વરૂપે ખુલ્લા કરીને તેઓની વાતોને મુદાવાર સચોટપણે જુડી લેખાવી બતાવી જોઈને અપરંપાર આનંદ થયો છે. આપશ્રી વયોવૃદ્ધપણામાં પણ આ રીતે સંયમદેહનાય ભોગે શાસનસેવા બજાવો છો ! તેની ભૂરિ ભૂરિ અનુમોદના.

લિ. વિમલસાગરજી ગણી-લુણાવાડા તા. ૧૩-૧૦-૬૭

૧૬-આપશ્રીજી તરફથી પુસ્તક મળ્યું. બરોબર વાંચ્યું. જેમ નવાતિથિપંથીઓએ સં. ૧૯૯૨ સુધી શ્રી દેવસૂર સામાચારી મુજબ આરાધનાની બારેય તિથિ તેનાં ભીંતીયાં જૈન પંચાંગમાં અખંડપણે છાપવાપૂર્વક જેઓએ બારેય પર્વતિથિનું આરાધન કર્યું હોવાની વાત જગપ્રસિદ્ધ છે, તેમ સં. ૧૯૯૨ના શ્રાવણ માસથી તેઓએ પોતાની તે આચરણાયા ઉલટું જ બોલવા-લખવા અને પ્રચારવા મંડી પડીને તે બાર પર્વતિથિને ૧૧ અને ૧૩ તિથિનું સ્વચ્છંદપણે જ કૃત્રિમરૂપ આપીને શ્રી દેવસૂરસામાચારીનું છડેચોક ભક્ષણ પણ તેઓએ જ કરેલ હોવાની વાત જગપ્રસિદ્ધ છે : આમ છતાં તેઓના સંતાનીયાઓએ તેની તિમિરતરણિ બૂકમાં નિત્યાનંદ વિ.ના હાથે આજે -તે શ્રી દેવસૂરસામાચારીનું સંવત ૧૯૯૩ થા અઘાપિપર્યાંત પ્રાણસટોસટ સંરક્ષણ કરનાર પ. પૂ. આ. મ.શ્રી આનંદસાગરસૂરીશ્વરજી મ. જેવા નામી આગમધર મહાપુરુષને

મવાલીની જેમ સામેથી ગળે પડીને ‘શ્રી દેવસુરસામાચારી
• ભક્ષક’ લેખાવવાની અને સં. ૨૦૧૮ ના ખંભાત ચોનાસા
સુધી તો જેઓશ્રીની પ્રાયઃ સર્વત્ર સન્મુખ હાજરીના પ્રતાપે
સર્વત્ર ગૂપચૂપપણે નાસતા-લાગતા રહેવાની નિર્માલ્યતા જૈન
જગતને પોતે પ્રત્યક્ષ કરાવવી પડી છે, તેવા અને તેઓએ જાતે
‘સત્યપ્રિય’ તરીકે અનુભવેલા આપશ્રીને ‘બુઢાબોડા’ લેખાવવાની
ખાલીશતા દાખવેલ છે ! તે જોતાં તેઓ હવે ઘણી ઘણીવાર ખોટા
પડવાને લીધે ચઢેલા અનંતાનુબંધી ક્રોધના રોમેરોમે પ્રસરેલ
નશામાં ઘે-ધૂર દિવાના બની ગયા જણાય છે. આપશ્રીએ આ
પુસ્તકમાં તેઓની તે બૂકમાંના એકેએક ગલીચ લખાણનો વીણી-
વીણીને તેઓનો નશો ઉતરી જાય તેવા દાખલા-દલીલોપૂર્વક
સચોટ જવાબ આપ્યો છે ! શાસનદેવ આપશ્રીના આવા ભગીરથ
પ્રયત્નમાં સહાય કરે.

લિ. હિમાંશુસાગર ગણી-સુરત આસો વદ ૧ ગુરુ

૧૭- ‘વિવેકદર્શનનું-પ્રદર્શન’ પુસ્તિકા મળી. વાંચતાં
વાંચતાં આપશ્રીની શાસન પરત્વેની નિડર-નિઃસંકોચ-તલ્લપશી
અને અંતરંગી વક્ષાદારીના મધુર દર્શન થતાં પાને પાને પુલકિત
બની જવાયું ! પુસ્તકમાં શાસનપક્ષ પરત્વેના દિલોબનીલયાં
વાત્સલ્યથી સામાપક્ષને શાસ્ત્રીય યુક્તિયુક્ત રીતે અને નવી જ
ભણત્રા મળેલી પુખ્ત દલીલોથી અપાએલા સચોટ જવાબોએ
આદ્યર્યમુગ્ધ બનાવ્યો ! જવાબો ઘણા ઘણા પ્રેરક અને
પ્રદર્શનીય છે. જે પુસ્તકની જરૂર હતી તે આપે બરાબર

સમયે જ પૂરી પાડેલ છે, તે બદલ શાસનપક્ષે ગૌરવ લેવા જેવું છે.

નૂતનપક્ષ, નિજની શ્રેષ્ઠતા સ્થાપવા માટે શાસનપક્ષને હલકો ચીતરી શ્રીસંઘમાં જે કૂટરીતિથી પ્રોપેગેન્ડા ચલાવી રહેલ છે, તે પ્રોપેગેન્ડાની વિષમતાને ઓળખી લેવા સાફ શાસનપક્ષને આ પુસ્તિકા ઘણી જ ઉપયોગી પૂરવાર થશે. ‘પોતાનો પક્ષ ઘણો ત્યાગી છે અને શાસનપક્ષ સાવ શીથિલ છે’ એમ બતાવવા માટે તે પક્ષ, પોતાના પ્રચારમાં જે દાંભિક નીતિ-રીતિઓ અપનાવી રહેલ છે, તે જૈનમુનિની શાસ્ત્રોક્ત નીતિ-રીતિથી વિપરીત હોઈને ભવાંતરમાં તે પક્ષને દુઃખદાયક નીવડવાની જાણી દુઃખ થાય છે.

આ પુસ્તિકાનું સમસ્ત લખાણુ તે પક્ષને પણ ઉદ્ધરવા હાથ લંબાવે છે, તે આપશ્રીનો તે પક્ષ પરત્વે પણ સમભાવ હોવાનું સૂચવે છે. નૂતનપક્ષ તરફથી શાસનપક્ષ સામે ત્રીશેક વર્ષથી ચાલી રહેલાં આવાં દાંભિક અને પ્રચંડ પણ આક્રમણોનો આ રીતે આજ સુધી ઘણા ખમીરથી આવા સન્નજડ અને અજેય સામના દર્શક અનેક પુસ્તકો આપે જૈનસમાજને ચરણે ધરેલ છે તેમાં પણ આ પુસ્તક શેખર છે.

લિ. મુનિશ્રી યશોભદ્રવિજય (ડેલાવાળા)

વીરમગામ તા. ૧૪-૧૧-૬૭

૧૮- આપકે દ્વારા પ્રેષિત-‘પ્રસ્તાવના તિમિરભાસ્કર’ તથા ‘વિવેકદર્શનનું-પ્રદર્શન’ દોનોંહી મૈને પઢી. નિબંધતયા

વસ્તુતથ્યકો જિસ ઢંગસે આપને પ્રસ્તુત કિયા હૈ વહ પ્રશંસનીય હૈ. ઇન દોનો પુસ્તકોમેં મુઝે આપકી તાકિ'કર્શત્રી બહુત અઝી લગી. શાસનદેવસે યહી પ્રાર્થના હૈકિ-આપકો ધર્મ વ શાસનરક્ષાકે કાર્યમેં હંમેશાં મદદ દેતા રહે.

લિ. પદ્મસાગર પંકજ-સાણુંદ તા. ૨૫-૧૦-૬૭

૧૯- આપની 'વિવેકદર્શનનું-પ્રદર્શન' બૂક મળી, વાંચી-બીજાઓને પણ વંચાવી છે. સામા પક્ષને પોતાની અસત્ય-વાતોને ચેનકેન નીભાવવા સારૂ સંઘમાં વારે વારે કલેશકારી ચીનગારીઓ મૂક્યા કરવી અને બીજા સૌ દૃષ્ટા બની રહે, એવી કપરી સ્થિતિમાં આપને અથાગ પરિશ્રમ લઈ એકલા હાથે જ એલવવી ! જે ઘણું જ મુશ્કેલ કાર્ય છે.

આગલ પાછલનું મજબુત સાહિત્ય એકઠું કરી આવો સચોટ અને સણસણતો જવાબ આપવામાં ચાલુ મુનિગણમાં ટોઈપણ જણાતું નથી ! આ સ્થિતિ હોવા છતાં આપે પ્રભુશાસનની સત્ય બીનાઓનું-સામાપક્ષની કલમ બૂંઢી કરી દેવા પૂર્વક-રક્ષણ કરવામાં આવો તેજસ્વી પ્રયાસ વધોથી જારી રાખીને જે શાસનસેવા બજાવી છે તે આપનું જીવન આપે પ્રભુશાસનને સમર્પિત જ કરી દીધું હોવાનું પ્રતીક છે.

સત્યોપાસક મુમુક્ષુ-સુરત તા. ૨૪-૧૦-૬૭

૨૦- આપની 'વિવેકદર્શનનું-પ્રદર્શન' પુસ્તિકા મળી. મેં સાચાંત મનનપૂર્વક વાંચી. પુસ્તિકામાં આપે મુદ્દા બરાબર

રજુ કર્યા છે. તથા સમાલોચના પણ શાસ્ત્રાનુસારી અને ઘણી સુંદર કરી છે. શાસ્ત્રવિરુદ્ધ પ્રરૂપણા કરનારાઓને સાચા શાસ્ત્રીય અર્થો બતાવવાપૂર્વક હંમેશને માટે બોલતા બંધ કરી દેવાનું ખમીરવાળું સત્ય ખડું કરીને આપશ્રીએ અનેક લવ્યાત્માઓને ખોટા અર્થો તરફ દોરવાઈ જતા બચાવ્યા છે.

આપની યાદશક્તિ-શબ્દશૈલી-વચનશૈલી અને વાક્યશૈલી આશ્ચર્યચકિત બનાવે છે. માર્ગ ચૂકેલાઓને ભૂતકાલીન શાસ્ત્ર-વિરુદ્ધ વાતો પણ બતાવીને શ્રીજૈનશાસનની જ્યોતને તાજગી આપી છે ! આપની શાસનસમર્પિત સત્યનિષ્ઠાપૂર્વકની શાસનની ઘગશ અનહદ પ્રશંસાપાત્ર છે. માનું છું કે-આવા સુરવિદ્વાનોથી જ જૈનશાસન જયવંતુ વર્તે છે.

શાસનરસિક દરેક સુરજનોએ, આ પુસ્તિકા અવશ્ય વસાવવા યોગ્ય છે. કારણ કે-તેને મધ્યસ્થપણે શાંતચિત્તે સાદાંત મનનપૂર્વક વાંચવાથી કુમતનો આગ્રહ છૂટી જવા પામે તેમ છે.

પં.પોપટલાલ જેઠાલાલ વોરા-વીરમગામ તા.૧૪-૧૧-૬૭

૨૧-આપના તરફથી મુનિ નિત્યાનંદવિજયજીએ લખેલ પુસ્તિકાના જવાબરૂપે પુસ્તિકા બહાર પડી તે વાંચી. ઉંમર અને આંખની તકલીફ બિગેરે કારણોસર જે હથીઆરો છોડી દીધાં, પણ આપને જ્યારે બીલકુલ અણુઘટતું-અણુછાજતું-કપોલકલ્પિત અને અજ્ઞાનમૂલક લખાણ લખાય છતાં બધા મૌન રહે ત્યારે કેમ ચેન પડે ? સિંહ, વૃદ્ધ હોય-થાકેલ હોય છતાં કેસરાને કેમ ખેંચવા દે ?

પુસ્તિકા પુરી સાધત તો વાંચી નથી; પરંતુ એટલું ચોક્કસ કહેવાય કે-તેમાં તમે ભવશીરૂતા રાખી જે વસ્તુ કહેવી પડે તે જરાપણ સંકોચ રાખ્યા સિવાય બહાદુરીથી કહી છે. શ્રી વિજયવલ્લભસુરિજી મ.નું જ્યાં યોગ્ય લાગ્યું અને ખરે જ પ્રશંસાર્પદ વાત હતી ત્યાં તેની પ્રશંસા કરી છે અને જે વસ્તુ બરાબર નથી તેને તે રીતે રજૂ કરી છે.

એ જ પ્રમાણે આ. વિજયદાનસુરિજી માટે કે રામચંદ્ર-સુરિ માટે જ્યાં કહેવા યોગ્ય કહ્યા છતાં તેમના જે ગુણો લાગ્યા તેની મુક્તકંઠે પ્રશંસા કરવાનું પણ ચૂક્યા નથી ! આ ઓછી સમતોલતા નથી. શ્રી દાનસુરિજી માટે કહેવા યોગ્ય કહેવા છતાં તેમના ચારિત્રની પ્રશંસા કરવાનું ચૂક્યા નથી. અને રામચંદ્રસુરિજી સાથે આટલો આટલો તિથિ અંગે મતભેદ હોવા છતાં તેમની વક્તૃત્વશક્તિની પ્રશંસા ભારોભાર કરવાનું ચૂક્યા નથી !

આમ એકંદરે પુસ્તકમાં આપે આપનું લખાણ ખૂબ જ સમતોલતા રાખીને અને જે વસ્તુ જે રીતે હોય તેને તે રીતે રજૂ કરી છે. કોઈપણ જાતના આવેગમાં તણાયા વિના વસ્તુને યથાતથ્ય રજૂ કરી છે.

પંડિત મફતલાલ બવેરચંદ-અમદાવાદ તા. ૨૫-૧૦-૬૭

૨૨-સમાલોચના-નવામતિના ‘વિવેકદર્શનનું પ્રદર્શન અને પ્રસ્તાવના તિમિરતરણિની અસારતા’ લેખક શાસન-સંરક્ષક પૂજ્ય પાઠકપ્રવર શ્રી હંસસાગરજી ગણિવર, પ્રકાશક

અને પ્રાપ્તિસ્થાન શા. મોતીચંદ દીપચંદ મુ. ઇળીયા-વાયા તળાબ, કિં. રૂ. ૧-૦-૦.

નવા વર્ગે ચાલુ વર્ષે “શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ અને વિવેકદર્શન” નામની બૂક પ્રસિદ્ધ કરીને તે બૂકમાં “પ્રસ્તાવના તિમિરતરણિ” નામની સ્વમંતવ્યપોષક ઝેરી વાતો ભરેલી બૂક ઘુસાડી દેવાનો વિવેક દર્શાવેલ છે, તે વિવેકદર્શનનું આ બૂક દ્વારા સપ્રમાણ પ્રદર્શન કરાવવામાં આવેલ છે. વાચક મહાશયોને વિજ્ઞપ્તિ કે-આ ઐતિહાસિક પુસ્તિકાને ખારીકાઈથી તલસ્પર્શી-યણે વાંચે અને વિચારે.

શ્રી જૈનધર્મપ્રસારક સભા-ભાવનગર

તા. ૧૦-૧૧-૬૭ નો અંક ૧-૨

૨૩-‘વિવેકદર્શનનું પ્રદર્શન અને પ્રસ્તાવના તિમિર-તરણિની અસારતા’ બૂક સાભાર સ્વીકારેલ છે. આપે જૈન-શાસનની ખડે પગે ચોકી રાખી છે, તે બાણી આનંદ થાય છે. આપ શાસનમાં અથડાતા કાંટા-બળાને એકસે હાથે દૂર કરી રહ્યા છો તે વારસો કોઈ સંભાળે તે માટે આપનું ધ્યાન ખેંચવાનું મન થઈ આવે છે.

આપે પુસ્તકમાં જે જીણવટભરી જહેમત ઉઠાવેલ છે તે માટે હૃદયપૂર્વક આભાર. લિ. અભેચંદના અનેક વંદન

શ્રી યશોવિજય જૈન ગ્રંથમાલા ભાવનગર

તા. ૨૬-૧૦-૬૭

અભયદેવસૂરિના વારસદાર ગણાવવાનો પેંતરો ?

આગમધરદ્વેષી મહામૃષાવાદી નિત્યાનંદવિજયે ભાવનગરના તા.૧૦-૧૧-૬૭ના ‘જૈનધર્મપ્રકાશ’ના પાના ૯થી૧૨ ઉપર શ્રી અભયદેવસૂરિજીનો જીવનવૃત્તાંતદર્શક લેખ છપાવેલ છે. તે લેખ, તેમણે-“સં. ૧૯૯૬માં પૂ. પં. શ્રી કલ્યાણવિ. મહારાજે પ્રસિદ્ધ કરેલ ‘શ્રી ધર્મસાગરીય તપાગચ્છપટ્ટાવલી સાર્થ’ના પેજ ૧૨૧ થી ૧૨૨ ઉપર ‘નવાંગીવૃત્તિકાર શ્રીઅભયદેવસુરિ’ શીર્ષકતળે છપાએલ તેઓશ્રીના જીવન-વૃત્તાંતને આધારે” એમ જણાવવું છૂપાવીને તેમજ તે વૃત્તાંતને મનસ્વીપણે ઘટાડી-વધારીને તથા મૂળભાષાને નિજના ટાયલાવડે વિકૃત બનાવીને રજુ કરેલ છે. તે લેખ લખતી વખતે તેમણે તે ‘પટ્ટાવલી સાર્થ’ના પાના ૧૧૭ ઉપરની ટીકામાં તેમજ પાના ૧૨૩ ઉપરના શ્રી જિનવલ્લભસૂરિના વૃત્તાંતમાં તે શ્રી અભયદેવસૂરિજી મ. ના ગુરુ શ્રી જિનેશ્વરસુરિજી મ. ને કૂચપૂરગચ્છીય જણાવ્યા હોવાનું બહુજું જ હોય અને તે ઉપરથી તે લેખકે, ‘તેઓશ્રીના શિષ્ય તે શ્રી અભયદેવસુરિજી મ., વિજયગચ્છીય નહિ; પરંતુ કૂચપૂરગચ્છીય હતા’ એમ પણ બહુ લીધું જ હોય.

આમ છતાં તે જૂઠમૂર્તિ નિત્યાનંદવિજયે ‘જૈનધર્મ-પ્રકાશ’ માંના તે લેખના શીર્ષકમાં તે પૂ. શ્રી અભયદેવ-સુરિજી મ. ને ‘વિજયઅભયદેવસુરીશ્વરજી મ.’ એ પ્રકારે ઓળખાવીને લગભગ ૬૦૦ વર્ષ બાદ તેઓશ્રીને વિજયગચ્છીય

લેખાવવાનું એક વધુ બુઠાણું ઉભું કરવાની પહેલ કરી છે !

તેમનું આ વર્તન અને આ સાહસ જોતાં એમ માનવું થાય છે કે—“સં. ૧૧૨૦માં ઠાણુંગવૃત્તિ રચનાર તે શ્રી અભયદેવસુરિજી મ. ને જેમ સં. ૧૨૦૪માં નીકળેલ ખરતરે, પોતાને તેઓશ્રીના વારસદાર લેખાવવા સાડે—ખરતરીય લેખાવવાનું કૌભાંડ ઉભું કરેલ, તેમ સં. ૧૯૯૨માં નીકળેલ નવાતિથિમતીઓએ પણ હવે વખત જતાં—આવા બુઠા લેખકોના હાથે—પોતાને તેઓશ્રીના વારસદાર લેખાવવા સાડે—તે પૂ. અભયદેવસુરિજી મહારાજને પોતાની માન્યતાવાળા લેખાવવાનું કૌભાંડ ઉભું કરવા ધારેલ હોવાનો આ પ્રથમ પેંતરો હોય. જૈનસમાજે આબું માનસ ધરાવતા ગુઠ્ઠા લેખકોથી સાવધ રહેવાની ખૂબ જ જરૂર છે.

તેઓ આયુષ્યને અંતેય ગ્રંથિભેદ કરે તો સાડે !

તે પ્રકારના પ્રમાણિક અને શાસ્ત્રપ્રેમી નિત્યાનંદવિજયે તે ‘જૈનધર્મપ્રકાશ’માંના પોતાના તે લેખમાં પાના ૧૨ ઉપરના પહેલા કોલમના બીજા પેરામાં ‘જ્યારે પ્રથમના બે અંગસૂત્રો શ્રી આચારાંગ અને શ્રી શીલાંકાચાર્ય-મહારાજે રચેલી ટીકા આજે મોબુદ છે.’ એમ લખ્યું છે ! તે લખાણ પરથી તે નિત્યાનંદવિજય, ટીકાને પણ અંગસૂત્ર ગણવાનું જ્ઞાન ધરાવવાની હદ સુધીના જ્ઞાની હોવાનું આખાદ સ્પષ્ટ થઈ જાય છે. “આવા શાસ્ત્રબુધ્ધને આ. શ્રી પ્રેમવિજયજી તથા તેના ગુરુ જંબુવિજય, સિદ્ધાંતોની સૂક્ષ્મ

વાતોનેય જેમ ફાવે તેમ બેહુદી ચીતર્યા કરવાની સ્વચ્છંદતાનું મેદાન મોકળું કેમ કરી આપતા હશે ?” એ પ્રશ્નનો ખુલાસો એ છે કે—“પોતાના વડિલ આ. શ્રી દાનસુરિજીએ આગમના સૂક્ષ્મબોધના અભાવે કેટલાક આગમશાસ્ત્રપાઠોના પણ ખોટા કરેલા અર્થોને સૂક્ષ્માર્થદષ્ટિએ ખોટા જણાવનાર પૂ. આગમોદ્ધારક આ. મ. શ્રીને તે તે અર્થોમાં ચેન કેનાપિ ખોટા લેખાવવા સારૂ તેઓને શાસ્ત્રીયચર્યાના મેદાનમાં પડદા પાછળ રહીને ડેલા આડે સાંઢીયો ધરવાની જેમ આવા ગાળાગાળીથી પણ યદ્વા તદ્વા ફેંકફેંક કરનારા શાસ્ત્રખૂઘુઓ તો પોતાના રક્ષણની ઢાલરૂપે કામ આવે છે.”

તેઓના આવા પ્રપંચો આપણા લોકોત્તરસમાજના ખ્યાલમાં ન આવી જાય એ સારૂ તેઓ પ્રચારમાં વિદ્યમાન હઝાર ઉપરાંત સાધુઓમાં પણ—પોતાને અને પોતાના સાધુઓને જ વારંવાર શાસ્ત્રપ્રેમી અને સુવિહિતો લેખાવવાનું જોર દાખવ્યા કરે છે તેઓનું તે પ્રચારતાંડવ, ઉપર જણાવેલા ષડ્યંત્ર ઉપરના પડદા રૂપ છે. આ પ્રકારના વર્તનવાળા સાધુઓના ચારિત્રને શાસ્ત્રે વ્યવહારથી દ્રવ્યચારિત્ર જણાવેલું છે. તેવા ચારિત્રના પણ પ્રતાપે તેઓ ગોશાલાની જેમ આયુષ્યના અંતેય ગ્રંથિભેદ કરવા ભાગ્યશાળી બને, એ જ શુભેચ્છા.

આવા જુઠા સિવાય જુઠનું રક્ષણ કરે પણ કોણ ?

પોતાના જુઠા શિષ્ય નિત્યાનંદ વિ. ના હાથે પ્રસિદ્ધ કરાવેલ તરણિમાં ‘સં. ૧૯૮૮માં સુરતમાં તેલું કાંઈ બન્યું જ નથી’ એમ લખાવનાર જંબુવિજયે, સુરતમાં સં. ૧૯૮૮માં આ બુકમાંનો શ્રીયુત્ અમીચંદ ગોવિંદજી શાહ એડવોકેટનો તે વખતનો એટલે કે ૩૫ વર્ષ પૂર્વેનો પણ પત્ર બોલે છે તેટલું જાતે અનુભવેલું હોવા છતાં એ પ્રમાણે બેધસક જુઠું લખાવ્યું છે, તે ઉપરથી તેના જીવનને ‘મુસાવાયાઓ વેરમણ’ તો સ્પષ્ટ જ નથી, એમ નિઃશંક નહિ માનવાનું કોઈ કારણ નથી.

તેઓએ તેલું જુઠું બોલવાનું પણ મુખ્યત્વે તો તેમના દાદાશુર પૂ. આ. શ્રી દાનસુરિજીએ પોતાને ‘સકલ શાસ્ત્ર પાર દષ્ટા’ની પોતે લાદેલી ઉપાધિના ‘અહ’વશાત્ પોતાના ‘વિવિધ-પ્રશ્નોત્તર’ ગ્રંથમાં શાસ્ત્રવિરુદ્ધ જે જે ગોળા ગબડાવેલા છે, તે ગપગોળાને ચેનકેનાપિ સાચા લેખાવવા માટે જારી રાખેલ.

તેમના વડે પૂ. આ. શ્રી દાનસુરિજી મ. શ્રીની શાસ્ત્ર-વિરુદ્ધ વાતોનો ગેબી જુઠાણાઓથી કરાતા બચાવના આ પ્રકારને આ. શ્રી પ્રેમસુરિજી અને આ. શ્રી રામચંદ્રસુરિજી વગેરેએ પોતાના પક્ષની વક્ષાદારી માનીને જંબુવિજયદ્વારા કરાતા તે અસત્યના પોષણીય કાર્યમાં જંબુવિજયને થાબડયે રાખવાનું જ જારી રાખ્યું !

તે ત્યાં સુધી કે-‘પૂ. આ. શ્રી દાનસુરિજી સં. ૧૯૯૨માં કાળધર્મ પામ્યા ત્યાં સુધી પોતાના ‘વિવિધ પ્રશ્નોત્તર ભાગ બીજા’માંનો એક પણ પ્રશ્નોત્તર સુધારવાનો પોતાને અવસર

મળ્યો નહિ, એટલે તે પ્રશ્નોત્તર ગ્રંથ, અથથી ઇતિ સર્વાંગ સુધારી વધારી અને તૃત્યાર કરવાની સંપૂર્ણ સત્તા તે બંને વડિલોએ આ બુઠ વિખ્યાત જંબુવિજયને સુપરત કરી !’ પરિણામ એ આવ્યું કે— “તે બીજા ભાગમાંના કેટલાયે પ્રશ્નોત્તરોને પૂ. આ. શ્રી દાનસુરિજીની વાતથી વિરુદ્ધ જઈને સુધાર્યા છે. અને આ બૂકમાં ‘અષ્ટમાષ્ટ’ની જણાવેલી વાત મુજબ અનેક પ્રશ્નોત્તરોની નીચે મનસ્વી ટિપ્પણો કરીને શાસ્ત્રો તથા પરંપરાનો ભયંકર દ્રોહ કર્યો છે.” ‘વિ. પ્ર.’ ભા. ૨નું કાર્ય આવાને સોંપવામાં તેના વડિલોનો એ હેતુ તો ખરો જ કે— ‘એવા બુઠા માણસ સિવાય તેવાં બુઠાણાંનું રક્ષણ અન્ય કોણે પણ કોણ ?’

એવો જ બીજો દ્રોહ, તે જંબુવિજયે સં. ૧૯૯૯માં તેમના શિષ્ય ચિદાનંદવિજયના નામે પ્રસિદ્ધ કરાવેલ ‘શ્રી હીર પ્રશ્નોત્તરોનુવાદ’ નામની બૂકમાં કેટલાક શ્રી હીર પ્રશ્નોત્તરના અર્થો મનસ્વી કરીને અને કેટલાયે ટિપ્પણો, શાસ્ત્ર અને પરંપરાની વિરુદ્ધ કરીને કર્યો છે. તે શ્રી હીરપ્રશ્નોત્તર બૂકમાંની ૭૩ મી નોંધમાં તે બુઠા માણસે સુતકને વિષે જે ગપગોળાઓ ગળડાવ્યા છે, તે દરેક ગપગોળાઓનું મૂળ પણ ‘વિવિધ પ્રશ્નોત્તર’ ભાગ પહેલાના પાના ૨૧૦ થી ૨૧૩ સુધીમાં પૂ. આ. શ્રી દાનસુરિજીએ સૂતક અંગે શાસ્ત્ર તથા પરંપરા વિરુદ્ધ ગળડાવેલ ગપગોળાઓ છે. અને તે કેવી રીતે ? તે વસ્તુ અમાના તરફથી ઝડપભેર તૈયાર થઈ રહેલ ‘વિવિધ-પ્રશ્નોત્તર શુદ્ધિપ્રકાશ’માં મુજવાવકોને થોડા મહિનાઓમાં જ જોવા મળશે.

માગશર વદ ૫ ગુરુ વાંકાનેર

મુનિ નિત્યાનંદવિજયને

નિત્યાનંદવિજયજી ! તમારા ગુરુના ચડાવ્યા ચડી જઈને તમે તમારી ‘પ્રસ્તાવનાતિમિરતરણિ’માં જીવતાને મરી ગએલા તરીકે, સાચાને જુઠા તરીકે તેમજ જુઠાને સાચા તરીકે જણાવવા ભવની ભીતિ રાખ્યા વિના ખુબ કમર કસી !

પણ શાસનના સદ્ભાગ્યે સાડું થયું કે-તમે જેમને મરી ગએલ જાહેર કર્યા તે શ્રીયુત્ અમીન્નંદ ગોવીંદજી શાહ એડવોકેટ હજી જીવંત છે, કે-જેમના પત્રોથી આ બૂકમાં તમારા તે ગુરુ કેવા જાણીમ જુઠાણાના ભંડાર છે ? તે ખુદ્યું થઈ જવા પામ્યું છે. આ બૂક વાંચ્યા પછી હવે તો-જે આત્મસુધારની તેમજ સંયમની પડી હોય તો-તેવા જુઠાઓનો સંગ સત્વરે તજી શાસનસંરક્ષકોનું શરણું સ્વીકારશો; કે-જેથી હીમેલ વેષની સ્વાર્થકતા થવા પામે.

આ બૂકમાં આપેલો તે સં. ૧૯૮૮ ની = ચાંનિ રાંજોપાંગ નક્કર = ધિાર વાંચ્યા પછી તો તમારે તમારા ‘સાડું છે કે-મારા ગુરુ હયાત છે’ એ વાક્યને-“નહિ” તો મને ‘એવી કોઈ ખીના બની જ નથી’ એમ ધરાર જુઠું કોણ જણાવત ?” એ પ્રશ્નાર્થથી જ પૂરું કરવું રહે છે ને ? ખોટાનું પણ ખોટી રીતે જ ખેંચવા જતાં કેવી દુર્દશામાં મૂકાયા ? વિચારશો.

ગુજરાત લેવા જતાં હવેલી ખોઈ !

પેશ્વાએ ગુજરાત પણ લેવા જતાં રહેવાની હવેલીય ગૂમાવી તેમ પૂ. આ. શ્રી દાનસૂરિજીએ, પૂ. આગમધરશ્રીનુંય જવાહીર નિસ્તેજ લેખાવવા જતાં પોતાનું હીણતેજ જવાહીર પણ ગુમાવ્યું !

(૧) સં. ૧૯૫૨ થી એક તિથિને ખોટી રીતે તિથિ લેખાવવા જતાં ૧૯૯૨ થી તો ખાદેય તિથિને ખોટી રીતે તિથિ લેખાવનાર પરિવાર પ્રાપ્ત કર્યો ! અને એ પરિવારે તો ખાદેય અખંડ તિથિવાળા જૈની પંચાંગને વમીને ખંડિત તિથિવાળા અજૈની પંચાંગને જ જૈની પંચાંગ મનાવવાની ઊંવાટે ચડી જૈનત્વ જ ગુમાવ્યું !

(૨) આગમના ખોઈ ખિના પૂ. આગમધર સામે પોતાનું ‘શ્રીજિનાગમપારદ્રષ્ટા’ પણું દેખાડવા માટે કરવા પડેલા અનેક જૂઠા અર્થોને-આ ખૂકનું લખાણ જણાવે છે તે રીતે-સાચા લેખાવનારા ધણા શિષ્યો પેદા કરવાને પરિણામે શુદ્ધ પ્રરૂપક શિષ્યો જ ગુમાવ્યા !

(૩) સં. ૧૯૪૬ માં ચંદ્ર વિજય બન્યા પછી પોલીસપટેલ બન્યા અને તે પછી દાનવિજય બન્યા, છતાં દીક્ષાસંવત ૧૯૪૬નો જ ગણાવવાના એક જૂઠ ખીજનું પરિવારમાં તો આજે વૃક્ષ બની જવાથી, હતું તે સત્ય પણ ગુમાવ્યું !

(૪) અન્યના ખોટી રીતે ‘પટ્ટધર’ તરીકે ગોઠવાઈ જવાની મુત્સદ્દીગીરીમાં ગુરૂના ય પટ્ટધર લેખાવવાનું ચાનસ ગુમાવ્યું !

(૫) સંયમ સાડું; પરંતુ તેનો અંબમ તે હોવાથી ખરેખર તેઓશ્રીએ તો ગુજરાત લેવા જતાં હવેલીય ગૂમાવી ! આ વાતને વિશેષે સમજવાના જિજ્ઞાસુઓએ, તૈયાર થઈ રહેલ ‘વિવિધપ્રમોત્તરશુદ્ધિપ્રકાશ’ ગ્રંથ વાંચવા તૈયાર રહેવું.

વિવિધપ્રશ્નોત્તર-શુદ્ધિપ્રકાશ

જૈન તેમજ સેવા સમાજ પત્રમાંની જાહેરાત મુજબ ‘વિવિધપ્રશ્નોત્તર-શુદ્ધિ પ્રકાશ’ નામનું મિથ્યાપરંપરાઓની મજબુત અને સર્વાંગ સપ્રમાણ શુદ્ધિ દર્શક પુસ્તક ઝડપભેર તૈયાર થઈ રહ્યું છે.

નવા તિથિમતિઓએ જેઓના નામે શ્રીસંઘની સૂતક અને ગ્રંથાલુની અસજ્જાય વર્જવાની શાસ્ત્રસિદ્ધ અવિચ્છિન્ન આચરણને તેમજ બારપવીની આરાધનને ઉથલાવી નાખવાનું ઘોર અપકૃત્ય કરવા અઘાપિયર્યન્ત જેઓને ‘પરમ પુરૂષ-પરમતારક-પરમશુર-પરમર્ષિ’ જિનાગમ પારદશ્વા વગેરે શ્રી જિનેશ્વર ભગવંતો ચિત વિશેષણોથી નવાજવાનું અને જેઓના વિવિધપ્રશ્નોત્તર ગ્રંથોમાંના ઉત્તરોને ગણધર ભગવંતના ઉત્તરો જેવા ગણાવવાનું પાખંડ ચલાવેલ છે, તે તેમના ભૂતકાલીન પોલીસપટેલ દાદાશુર પૂ. શ્રીદાનસૂરિજીએ પોતાના તે ‘વિવિધ પ્રશ્નોત્તર’ ભાગ બેમાંના ઉત્તરોમાં ‘સકલશાસ્ત્રપારદશ્વા’ પણાનાં ‘અહ’માં પોતાની સજ્ઞાનતા ખોવાઈ જવાથી જે ‘સો’ ઉપરાંત સ્થલે શાસ્ત્રવિરુદ્ધ બાફેલ છે, તે દરેક અશુદ્ધિની એ પુસ્તકમાં શુદ્ધિ કરવામાં આવેલ છે. કલ્યાણકામીજનો વાંચવા તૈયાર રહે: થોડા મહિનાઓમાં જ સંપૂર્ણ તૈયાર કરી પ્રસિદ્ધ કરવા ઉમેદ છે.

મુદ્રક : શ્રી નવજીવન પ્રાન્ટર્સ, દીવાનપરા, મુ. રાજકોટ.

